Влада – Радам !

ГОЛОС УКРАЇНИ

Газета Верховної Ради України № 93 (593) ♦ П'ятниця, 21 травня 1993 року ♦ Ціна 15 крб.

ПРЕЗИДЕНТ БЕРЕ УРЯДОВИЙ ШТУРВАЛ НА СЕБЕ.

Успіхів йому, бо це надія для всієї України.

Л. Кучма попросив відставки. Що скаже Верховна Рада?

Фото М.Козловського

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 20 травня.

Доповідь Президента України викликала справжню сенсацію в парламенті: на такий хід не сподівалися не тільки завсідники балкону, а й, судячи з реакції в сесійному залі, народні депутати. Леонід Кравчук оголосив свою позицію: Президент бере на себе безпосереднє керівництво Кабінетом міністрів, тобто очолює його. Верховна Рада вносить відповідні зміни до Конституції (вони незначні. По суті, йдеться про зміну двох-трьох статей). Верховна Рада обирає віце-президента. Президент формує уряд і бере на себе виконавську владу.

(Закінчення на 2-й стор.)

Просто, як лист фанери

Пригадуєте старий анекдот: що робити? Купити фанери! Навіщо? Зробити з неї аероплан і полетіти далеко-далеко...

А серйозно: як і де можна купити літак для особистого користування? На це запитання відповідає заступник головного конструктора АНТК імені Антонова, голова Координаційної Ради легкої авіації Олександр Миколайович Дашивець. На фото він разом з онуком за кермом дельтаплана.

— Не турбуйтесь! Вже є Повітряний Кодекс України, на його основі розроблятимуться нормативи щодо порядку сертифікації легких повітряних суден — дельтапланів, планерів, дирижаблів, усіх видів легкої авіації. Є Координаційна Рада підприємств-розробників і виробників надлегкої і легкої авіатехніки...

(Закінчення на 4-й стор.)

Наступна станція — трильйонна

Розпорядженням Кабінету міністрів затверджено техніко-економічні обгрунтування будівництва Подільсько-Воскресенської лінії Київського метрополітену та Подільського мостового переходу через Дніпро. Проект, розроблений інститутами «Київшляхпроект» і «Київметропроект», планується втілити в життя протягом дев'яти років. Його кошторисна розрахункова вартість у цінах цього року становить 80 мільярдів 90 мільйонів 220 тисяч карбованців. За цінами 1984 року це було б менше 440 мільйонів. А через дев'ять років?

Репліка

ВИКИДАЮТЬ СОЦІОЛОГІВ НА ВУЛИЦЮ

А ситуація справді парадоксальна. За рішенням арбітражного суду міста Києва більш як 150 співробітників Інституту соціології Академії наук України з нинішнього дня позбавлені даху над головою на вулиці Михайлівській, 6, де вони працюють з літа 1988 року. Але торік держадміністрація Києва своїм вольовим рішенням передала це приміщення акціонерному товариству «Украгробізнес». Мовляв, воно забезпечить Україну отрутохімікатами, яких не виробляють у нашій країні.

Звісно, гербіциди нам потрібні. Але куди подітися соціологам? Отож сьогодні, в разі спроби їх примусового виселення, вони зустрінуть працівників міліції пікетами. Тим паче, що їх підтримує Президент України, як видно з його Указу від 20 січня 1992 року, в якому чітко зазначено: «Передати Академії наук України у безстрокове користування будинки, устаткування та інше закріплене за нею державне майно...»

І ще одна суттєва деталь. У всіх документах, що стосуються виселення академічного інституту, мова йде чомусь про будинок 6-А, який зайнятий мешканцями. «Украгробізнес», як стверджує колишній глава Київської держадміністрації І.Салій у листі на ім'я Президента України, навіть сплатив 17 мільйонів карбованців за відселення мешканців цього будинку. Цікаво, чи знають про це самі мешканці?

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

ЖІНКИ — ЗА НОВУ АРМІЮ

У Запоріжжі 5—6 червня оргкомітет зі створення Всеукраїнської правозахисної організації «Солдатські матері за нову армію» скликає установчу конференцію.

«Нова організація буде правонаступницею ОСМУ, — сказала голова оргкомітету Л.Трухманова. — Нас уже підтримали солдатські матері з 20 областей. Ми продовжимо боротьбу за справжні реформи в українському війську».

Учасникам Міжнародного Шевченківського літературно-мистецького свята «В сім'ї вольній, новій»

Дорогі співвітчизники!

В цей час усі, кому дороге ім'я Україна, схиляють чоло перед образом її пророка, геніальної людини і духовного отця нашої нації — Тарасом Шевченком.

В імені Шевченка душа нашого народу: згорьована і прекрасна — як образ Катерини, трагічна — як образ Гонти, незламна — як сам автор безсмертного «Кобзаря».

І сьогодні, як ніколи, ми усвідомлюємо, що ім'я Шевченка стало вершиною нашої історії і нашої долі. Ми підносимо свої серця і думи, піднімаючись до висот Шевченкового духу, не для вивищення над іншими народами, а для того, аби далеко бачити, як бачив Великий Кобзар.

Тому й те близьке, що нині пов'язане з випробуваннями, економічною скрутою та складними обставинами політичного буття, у світлі пророчих Шевченкових заповітів не може посіяти в наших душах сумнівів, сум'яття і розбрату.

Бажаю всім учасникам Міжнародного Шевченківського свята непохитності віри в незалежну Україну, волі до творення і відродження, братньої любові, яка дасть право сказати самим собі і перед світом:

Ми не лукавили з тобою,
Ми просто йшли; у нас нема
Зерна неправди за собою.

Л.КРАВЧУК.

«Земля, яку сходив Тарас...»

Почалося традиційне Шевченківське свято «В сім'ї вольній, новій».

Цього року центром свята стала Сумщина. З 20 по 23 травня тут відбудуться урочистості та культурно-мистецькі заходи, у яких візьмуть участь численні гості з близького та далекого зарубіжжя.

(Закінчення на 2-й стор.)

Офіційно

Учора Президент України Леонід Кравчук прийняв співголову Міжнародної конференції з мирного врегулювання в колишній Югославії лорда Девіда Оуена. Сторони обговорили ситуацію, що склалася сьогодні на території колишньої СФРЮ, можливості врегулювання югославського конфлікту та участі України в цьому процесі.

* * *

19 травня перший заступник Голови Верховної Ради України Василь Васильович Дурдинець прийняв представницьку групу депутатів ландтагу Баварії (ФРН), яка перебуває у Києві.

Під час бесіди, що пройшла у дусі щирості і повного взаєморозуміння, відбувся обмін думками з широкого кола питань. Зупинившись коротко на історії розвитку взаємовідносин між Україною і Баварією, Василь Васильович відзначив, що майже трирічний період прямих контактів і співробітництва позначений багатьма позитивними моментами і здобутками, прийняті міждержавні документи відкрили широкі перспективи для ділового, справді демократичного партнерства. І сьогодні співробітництво між Україною і Федеративною Республікою Німеччиною, між Україною і Баварією може бути добрим прикладом для інших держав.

Перший заступник Голови Верховної Ради України розповів гостям про діяльність Верховної Ради, ознайомив з політичною і економічною ситуацією в Україні.

У бесіді взяли участь голова Комісії Верховної Ради України у правах людини С. В. Батюшко, народні депутати України А. В. Корнєєв та П. І. Осадчук.

Василь Васильович Дурдинець відповів на ряд запитань гостей.

Депутати ландтагу Баварії побували і мали розмову в Комісіях Верховної Ради України у закордонних справах, з питань культури і духовного відродження.

Прес-центр Верховної Ради України.

У ЦЕНТРАЛЬНІЙ ВИБОРЧІЙ КОМІСІЇ ПО ВИБОРАХ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ

Центральна виборча комісія на підставі протоколу окружної виборчої комісії про результати виборів народного депутата України по Скадовському виборчому округу № 402, Херсонська область, замість вибулого встановила, що під час повторного голосування, яке відбулося 7 травня 1993 року, в окрузі балотувалося два кандидати у народні депутати України; із загальної кількості 83404 виборці взяли участь у голосуванні 50636, або 60,7 відсотка виборців.

На підставі результатів голосування та з урахуванням наслідків розгляду окружною виборчою комісією заяви, що надійшла 8 травня ц. р. від М. М. Кушнеренка про недодержання вимог виборчого Закону щодо ведення передвиборної агітації, Центральна виборча комісія відповідно до статті 51 Закону «Про вибори народних депутатів Української РСР» зареєструвала народним депутатом України

Бокшу Івана Івановича, начальника Скадовського морського торговельного порту, позапартійного, який проживає в м. Скадовську, обраного від Скадовського виборчого округу № 402, Херсонська область, за якого подано 23814, або 47,0 відсотка голосів.

Секретар Центральної виборчої комісії В. КІРНЕНКО

ВІД КОМІТЕТУ ПО ДЕРЖАВНИХ ПРЕМІЯХ УКРАЇНИ ІМЕНІ Т. ШЕВЧЕНКА ПРИ КАБІНЕТІ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

Комітет по Державних преміях України імені Т. Шевченка при Кабінеті Міністрів України повідомляє, що з 1 червня 1993 року розпочинається прийом творів, а також праць у галузі теорії та історії літератури і мистецтва на здобуття премії 1994 року.

Прийом творів і праць провадиться до 15 листопада 1993 року.

З усіх питань, пов'язаних з поданням та оформленням матеріалів, звертатися до Комітету по Державних преміях України імені Т. Шевченка на адресу: 252008, Київ-8, вул. Садова, 3, кімната 316, телефон 293-07-62.

Парламентська хроніка

ГОВОРИЛИ РІЗНЕ. КОЖЕН — СВОЄ

Денне і вечірнє засідання 19 травня

Обговорення доповіді уряду, НБУ і Фонду державного майна, на яке записалися понад 100 народних депутатів, почало нагадувати «різне». Кожен говорив своє, намагався перекричати регламент у вигляді дзвоника головуючого І. Плюща. Переважали емоції, якими задав тональність обговоренню депутат О. Стешенко.

Далі у виступі депутата В. Мельничука була сформульована дилема: надавати чи не надавати додаткові повноваження урядові на рік. Більшість промовців критикували уряд, але знову ж таки — кожен за своє. В. Мельничук був обурений тим фактом, що Верховній Раді не запропонували свого часу обговорити пропозиції уряду щодо стабілізації економіки, Л. Яковишин (від групи депутатів-аграрників), як і ще кілька промовців, критикував кадрову політику Кабінету міністрів. Він заявив, що В. Пинзеник не має авторитету, не уточнивши при цьому, у кого, доводив неприпустимість викликати по «десять разів на тиждень» уряд для піднятгя цін на сільгосппродукти і запропонував, «як в Італії», кожен декрет уряду обмежувати терміном дії на два місяці. А взагалі уряд опинився у абсурдній ситуації: з одного боку, його звинувачували в тому, що не використав повноважень, з іншого боку, — в тому, що забагато на себе брав. Вимагаючи від Кабінету рішучих дій, кожен з депутатів категорично заперечував якісь конкретні, і виходило — більшість.

Моделюючи ситуацію, можна навести яскравий приклад. Скажімо, обрали загальним голосуванням на чемпіонат гравця в шахи, а потім почали накладати вето на кожен його хід і голосувати: чи правильно він пішов?.. У кожного своя партія, отже, не треба звинувачувати у програші того, кому не дали грати свою.

Після перерви І. Плющ запропонував надати слово для доповіді Президенту, а потім разом прийняти рішення — по уряду і по доповіді Президента. Але депутатам дуже хотілося поговорити, і ложа преси швидко спорожніла. Отже, битви за уряд, до яких підготувалися «Нова Україна», КНДС, Трудовий конгрес України та інші, — попереду. Одне можна сказати з впевненістю: уряду буде нелегко, оскільки навіть ті, хто його підтримував, серйозно його критикували і висловлювалися за продовження повноважень лише за певних умов.

Костянтин ПАРИШКУРА.

ПРЕЗИДЕНТ БЕРЕ УРЯДОВИЙ ШТУРВАЛ НА СЕБЕ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Парламент займається прийняттям законів, постанов і здійснює тільки повноваження, передбачені Конституцією, отже, фактично про будь-яке позбавлення повноважень Верховної Ради зовсім не йдеться. Крім того, Президент не ставить питання про додаткові повноваження. Верховна Рада надає йому лише одне право: приймати укази з невизначених, неврегульованих економічних питань, які втрачають силу після прийняття Верховною Радою відповідних законів. Не треба буде Верховній Раді відміняти декрети, а декретами або указами відміняти закони. Це нічого не дає, що вже підтверджено життям.

Ось така сенсаційна заява Президента.

Чому не потрібен інший варіант виходу з кризи? Президент дав відповідь і на це запитання. Відповідальність перед народом несуть Верховна Рада і всенародно обраний Президент. Уряд звітує тільки перед Верховною Радою і Президентом. Але парламент передав частину своїх обов'язків уряду і хоче, щоб він здійснював їх під диктовку парламенту. Це неможливо. Тому все треба поставити на свої місця.

У доповіді Леонід Кравчук детально проаналізував ключові проблеми політичного та економічного життя держави.

Отже, хід конем зроблено. Свою позицію Президент висловив. Слово — за Верховною Радою. Яким буде її рішення — справа народних депутатів. Леонід Макарович лише попросив, щоб парламент не зволікав: ситуація нині в країні така, що навіть день грає роль. Адже, не секрет, є певні політичні сили, які прагнуть дестабілізувати суспільство, розхитати основи молодої Української держави. Вони намагаються скористатися з будь-якої обставини. Ось чому зволікання з рішенням до смерті подібне.

Леонід Кравчук відповів також на численні запитання народних депутатів.

Людмила КОХАНЕЦЬ.

«ЗЕМЛЯ, ЯКУ СХОДИВ ТАРАС...»

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

Слобожанщина багато важила в житті й творчості Тараса Григоровича. Тричі поет подорожував Україною і щоразу відвідував цей край, де мав не лише багато шанувальників свого таланту, а й близьких друзів. 1844 року він уперше побував у колишній гетьманівській столиці Глухові. Потім ще не раз приїжджав сюди, цікавився історичними пам'ятками, вивчав звичаї і побут народу. Велике враження справили на Кобзаря Ромни. 1845 року в щоденнику Шевченка з'явився такий запис: «Ильянская ярмарка в Ромнах... Я случайно увидел это замечательное торжище».

Есмань, Тулиголове, Алтинівка, Андріївка, Лифине — у цих селах за різних обставин життя гостював Тарас Григорович. Навідувався він і до Кролевця. Вишукана майстерність тамтешніх ткаль так вразила його серце, що, надумавши одружуватися, саме у них замовив собі весільні рушники. Та не судилося більше поетові милуватися на красу кролевецьких візерунків. Рушниками, які так і не знадобилися, вкрили труну з тілом Великого Сина України під час проходження скорботного почту шляхом з Петербурга.

— Для нас Шевченківське свято, — сказав представник Президента у Сумській області Анатолій Єпіфанов, — це чудова нагода прилучитися до джерел високої духовності і патріотизму, які заповідав своїм нащадкам Кобзар.

Сумщина подарувала Україні яскраву плеяду талантів — Пантелеймона Куліша, Якова Щоголева, Павла Грабовського, Олександра Олеся, Миколу Хвильового, Івана Багряного. Продовжуючи добрі традиції, використовуючи надбання минулих поколінь, ми маємо сьогодні, у скрутну для України годину, ділом довести свою любов до Батьківщини, все зробити, щоб вона стала і багата, і могутня, як про це мріяв Великий Тарас.

Віталій МАКСЮТЕНКО.

Точка зору

ОПОНЕНТИ АДВОКАТІВ: ХТО ВОНИ?

Всеукраїнський страйк адвокатів — акт відчаю представників професії, що гине в Україні, — спричинив широке обговорення проблем, котрі стоять перед адвокатурою.

Очевидна націленість страйку насамперед на захист права громадян на процесуально забезпечену, доступну і кваліфіковану юридичну допомогу закономірно викликала масову підтримку адвокатів населенням, прогресивною громадськістю України.

Ще до початку страйку до Кабінету міністрів надійшов спільний лист Голови Верховного Суду, Генерального прокурора, міністра внутрішніх справ та міністра юстиції, в якому підкреслювалася об'єктивна необхідність розв'язання вказаних проблем.

За цієї ситуації глибоку тривогу викликає спроба певних службових осіб перекрутити зміст страйку. Зокрема, начальник управління організації юридичної допомоги населенню Міністерства юстиції Л. Павлова в газеті «Голос України» (№ 80) прокоментувала вимоги страйкового комітету в дусі «кращих» зразків радянсько-бюрократичного марнослів'я.

Так, прагнучи представити як нереальну одну з головних вимог адвокатів про негайне прийняття змін і доповнень до Кримінально-процесуального кодексу України стосовно конституційного права громадян на захист, Л. Павлова посилається на об'єктивну складність законотворчості, яка «не терпить поспіху».

На жаль, аж ніяк не законотворча техніка стала тут каменем спотикання: відповідний проект був, ще до обговорення депутатами, ретельно підготовлений Міністерством юстиції і комісіями, до складу яких входили відомі вчені, керівники правоохоронних органів. Проте його не було прийнято не через якісь конкретні недоліки, що вимагали «прискіпливого доопрацювання», а у зв'язку з позицією народних депутатів.

(Закінчення на 3-й стор.).

БІЗНЕСМЕНИ — НЕ ТУРИСТИ!

Учора в санаторії Пуща-Озерна почав свою роботу перший київський «круглий стіл» (колоквіум) на тему: «Іноземні інвестиції в економіку України».

У ньому беруть участь керівники і промисловці великих західноєвропейських фірм Бельгії, Великобританії, Італії, Нідерландів, Федеративної Республіки Німеччини, Франції, Швейцарії, річний оборот яких сягає від сотень мільйонів до десятків мільярдів доларів. Українську сторону представляють більше ста керівників підприємств з різними формами власності.

Протягом двох днів учасники «круглого столу» матимуть можливість поспілкуватися з Прем'єр-міністром Л. Кучмою, членами Кабінету міністрів, урядовцями та бізнесменами.

Президент консорціуму Розвитку Країн Східної Європи Європейського Співтовариства, генеральний директор «Екзаінтернаціональ» Крістіан Мегреліс, виступаючи перед учасниками зібрання, не підсолоджував «пігулок», а прямо заявив, що коли східна частина Німеччини зможе досягти рівня західної лише в 2005 році, то для України вихід на рівень високорозвинутих країн відбудеться протягом часу, який складатиме життя одного покоління.

Відкриваючи колоквіум, виконуючий обов'язки першого віце-прем'єра України В. Євтухов зачитав привітання Президента України Л. Кравчука учасникам заходу і побажав їм успішної роботи. І хоча Василь Іванович наголосив, що бізнесмени — не туристи, а девіз круглого столу — від слів до діла, третій день роботи буде проходити в Ялті.

Василь ТУГЛУК,
спеціальний кореспондент «Голосу України»
(телефоном).

Влада Рад — Влада Президента

КРЕДИТ ДОВІРИ ПОТРІБНО ВІДПРАЦЬОВУВАТИ

Рік тому Указом № 200 Президент України проголосив створення районних державних адміністрацій у Києві. Сказати відверто, з часом новій формі виконавчої влади не пощастило. Перший рік існування став іспитом на витривалість. І, мабуть, було б дивно сподіватися, що вона встигла заробити на день народження святковий торт з полуничним варенням. Тому те, що розповів представник Президента в центральному, Старокиївському районі столиці, Борис АНДРЕСЮК, було приємною несподіванкою.

— Наш район специфічний. І не тільки тому, що він — центр столиці, заповідне місце, де кожен третій будинок — архітектурна пам'ятка. На території 3,2 квадратного кілометра у нас мешкають 50 тисяч чоловік, з яких 17 тисяч — пенсіонери, тобто більше як чверть населення. А від сьогоденних економічних негараздів передусім страждають вони. І наше завдання — дбати про їхній соціальний захист.

— Але ж на це потрібні кошти, а в Старокиївському районі немає потужних і багатих промислових підприємств.

— Так, на соціальну сферу іде майже весь бюджет, що ж до коштів... З усіма підприємцями, які бажають робити свій бізнес на території нашого району, ми укладаємо соціально-комунальні договори — вони зобов'язані перерахувати певну суму до районного бюджету. Іноді до угоди записуємо виконання якоїсь окремої програми, приміром, реконструкції будинку чи патронажу нашого Будинку милосердя. Є вже багато випадків, коли малі підприємства беруть під опіку пенсіонерів і доплачують їм певну суму до державної пенсії. З нашого боку, вирішуємо комплекс питань, пов'язаних з їх діяльністю на території району.

— До речі, останнім часом поширилися чутки, що велику кількість будинків на Хрещатику, зокрема й житлових, продано інофірмам.

— Це не відповідає дійсності. Згідно із Законом про приватизацію державного житлового фонду, Хрещатик не може бути проданий, тим більше інофірмам.

А з житлом справді сутужно. В районі 900 житлових будинків, з яких 580 потребують капітального ремонту, а 185 — навіть повної реконструкції. Багато будинків у такому стані, що можуть не лише втратити архітектурну цінність, а й просто розвалитися. На реставрацію також потрібні великі кошти.

— Але центр столиці України, де розташовані Національна опера, Російський драматичний театр, Київський університет, врешті Золоті ворота, мабуть має цікавити не лише районну адміністрацію?

— Звичайно, на реставрацію пам'яток такої ваги фінанси виділяє держава. А реконструкція житлових будинків — це наш обов'язок. Завдяки залученню інвесторів тут останнім часом справа пішла на краще.

Торік і районна держадміністрація виступила інвестором спорудження двох житлових будинків. За рахунок цього зменшили чергу квартобліку. До речі, виявилося, що тільки наш район на це спромігся. Цього року плануємо звести ще один будинок. Спитаєте, чому ми вирішили цим зайнятися? Треба сплачувати людям кредит довіри, робити все, що можливо зробити на нашому рівні, не боятися самостійних рішень.

— Ви маєте на увазі, що люди зобов'язані відповідати своїм посадам. Але це вже інша проблема — кадрова.

— Справді. Колись була популярна теза «Кадри вирішують все». І ми були змушені створити правовий всеобуч «Влада і право». Залучаємо до навчання фахівців зі служби Президента, Верховної Ради, Кабінету міністрів. Навчаємо кадри, як слід працювати, знайомимо із законами...

— Вибачте, коли закінчиться строк ваших повноважень, знову доведеться навчати кадри?

— Мабуть, це чи не найбільша проблема. Адже немає інститутів, які навчали б керівників. Бо людей, здатних на конкретні справи, які не бояться брати на себе відповідальність ухвалювати рішення, треба формувати. Сьогодні, коли постала потреба в людях з новим світоглядом, ми відчуваємо кадрову кризу. А щоб якось вийти з неї, шукаємо нові форми роботи: створили інформативно-аналітичну службу.

— Це щось на зразок соціологічної?

— Не зовсім. Наприкінці тижня ми збираємося, аналізуємо виконану роботу, помилки, думаємо, де треба і як можна їх виправити. Враховуючи всі «за» і «проти», прогнозуємо подальшу роботу, іноді навіть доводиться міняти пріоритети.

— Борисе Павловичу, кажуть, що ваша держадміністрація має ще одну особливість: вам вдалося знайти спільну мову з районною Радою і уникнути протистояння.

— Дійсно, нам удалося цього досягти. Ми змогли дійти згоди з головного питання — для чого працюємо, а не виборювати собі більші чи менші права з огляду на недосконалість законів. Для взаємодії з Радами створили колегію, до якої увійшли голова райради, представник Президента, голови комісій, окремі депутати і представники адміністрації. **На колегії розглядаємо найбільш важливі питання, і наші рішення дають підставу для їх виконання.**

— Дякую.

Розмову вела Наталія ФІЛІПЧУК.

ОПОНЕНТИ АДВОКАТІВ: ХТО ВОНИ?

(Початок на 2-й стор.)

Теза Л.Павлової на захист критикованого адвокатами ліцензування юридичної практики розрахована, знову ж таки, на повне незнання проблеми читачами. Посилання на відмінність обсягів адвокатської діяльності і ліцензованої юридичної практики просто неправильне, в чому можна переконатися під час читання тексту ліцензії, що будь-який зацікавлений юрист може зробити, здобувши у відомстві Павлової ліцензію за суму, рівну вартості трьох пачок сигарет.

З приводу аргументу, що адвокатські посвідчення не можуть бути видані юридичним особам, на відміну від ліцензій, котрі тому, нібито, й потрібно зберегти, варто наголосити, що саме у виданні ліцензій юридичним особам й полягає небезпека допуску до юридичної практики під виглядом співробітників цих структур юристів, чию професійну придатність ніхто (крім Л.Павлової) не перевіряє.

А відповідно до Закону «Про адвокатуру» адвокати, які отримали посвідчення на основі складених іспитів, можуть об'єднуватися в будь-які види юридичних осіб.

Що ж до оподаткування, то шановний начальник як колишній адвокат не може не знати, що колегії адвокатів звільнялися від податків не у зв'язку з державним ціноурегулюванням (яке давно замінене договірними цінами на юридичну допомогу), а у зв'язку з особливим правовим статусом адвокатури як добровільного об'єднання осіб. Як юристу і, тим більше, співавтору Закону «Про адвокатуру», Л.Павловій відомо, що й тепер визначений Законом унікальний статус адвокатури як добровільного професійного громадського об'єднання принаймні виключає поширення на неї «загальних засад» оподаткування. Офіційна позиція Міністерства юстиції з цього питання на сьогодні не змінилася, про що свідчить виступ міністра юстиції по телебаченню. Чому ж відмовилася від власної попередньої думки сама Л.Павлова? Залишається пошкодувати, що її в контексті інфляції, що йде учвал, не турбує перспектива багаторазового збільшення вартості юридичної допомоги, породженого оподаткуванням адвокатури.

Л.Павлова знає також, що страйк спричинило не амбіційне «обурення» адвокатів, а катастрофічне становище колегій, які, сплативши лише частину податків за І квартал, стали банкрутами.

Обурює спроба подати справу так, ніби адвокати вимагають перекладення своїх витрат на громадян. Адже саме тому адвокати й вимагають відміни податків, що введене в цьому році оподаткування адвокатури, яке існує коштом надходжень від громадян та організацій за юридичну допомогу, призведе до подвійного оподаткування громадян, до непомірного подорожчання юридичної допомоги. Не турбуючись про мільйони громадян, котрі потерпатимуть від такого стану справ, Л.Павлова посилається на величезні збитки — 450 млн.карбованців, що їх держава зазнає, не отримавши податку на добавлену вартість, від якого звільнені окремі види юридичної допомоги. Та цифру цю взято з урахуванням ліцензіатів Міністерства юстиції, тобто юристів-підприємців, які беруть значні гонорари, а не 6 000 адвокатів. Дивна арифметика виходить. Узявшися за підрахунки, не гріх було б згадати тоді вже й сотні мільярдів карбованців, виділених у бюджеті на 1993 рік на органи внутрішніх справ, СБУ, прокуратури, суди.

«Задуматися» над проблемами адвокатури і наслідками страйку Л.Павлова має закликати не адвокатів, які намагалися запобігти страйкові до його початку, неодноразово зверталися до різноманітних державних структур, а міністерства, уряд, Верховну Раду. Від них залежить розв'язання проблем. Задуматися над тим, що з адвокатури йдуть кваліфіковані кадри, адвокатура — на межі розпаду. А слабкий правозахисний інститут — це спільне лихо громадян і держави.

Віктор МЕДВЕДЧУК,
Президент Спілки адвокатів України.

КОМСОМОЛ — У ЦЕНТРІ, АЛЕ БЕЗ «ЦЕНТРУ»

У партіях і рухах

І готовий до співробітництва

25 квітня 1993 року в Мінську відбувся XXIV з'їзд Всесоюзної Ленінської Комуністичної Спілки Молоді. Сьогодні у нас у редакції Василь САВІН, перший секретар ЦК ЛКСМ України, співголова Оргкомітету з питань скликання XXIV з'їзду ВЛКСМ.

— Василю, розкажіть, для чого було потрібно скликати XXIV з'їзд ВЛКСМ, адже, як відомо, XXIII з'їзд ВЛКСМ відбувся всього лише рік тому?

— XXIII з'їзд ВЛКСМ мав на меті: по-перше, голосно заявити про продовження діяльності Всесоюзної Комуністичної Спілки Молоді після річної перерви. По-друге, виявити й об'єднати роз'єднані комсомольські організації, які продовжували працювати після розпуску ВЛКСМ.

Обидві ці мети було повністю досягнуто.

Однак за цей рік стався ряд змін у політичному та громадському житті республік, які раніше входили до складу СРСР. Реальність сьогодення така, що всі ми живемо в незалежній країні — Україні, й тому взаємини українських комсомольців зі своїми однодумцями з інших держав переросли в нову форму співробітництва. Керівництво комсомолом України з Москви, як це було раніше, стало цілком неможливим. Абсолютно різні ситуації складаються в комсомольських організаціях різних республік. Усі ці причини й вилились у необхідність скликати черговий з'їзд ВЛКСМ, на якому й обговорити становище, що склалося, й визначити нові принципи взаємодії комсомольських організацій тепер уже незалежних держав.

— Які ж це нові принципи діяльності ВЛКСМ? Хто представляв комсомол України та якою була позиція української делегації?

— На з'їзд прибули делегації від комсомольських організацій України, Росії, Білорусі, Прибалтики й Придністров'я.

Делегація від комсомолу України складалася з представників комсомольських організацій Києва, Харкова, Донецька, Луганська, Сум, Маріуполя та Слов'янська. Позиція українських комсомольців була одностайною: по-перше, абсолютна самостійність і незалежність республіканських комсомольських організацій, які входять до ВЛКСМ. По-друге, керівним органам ВЛКСМ делегувати тільки координаційно-консультативні повноваження. По-третє, метою ВЛКСМ вважати вироблення міжнародної молодіжної політики й проведення спільних міждержавних молодіжних акцій. Наміри української делегації практично збігалися з думкою інших делегатів з'їзду, в результаті чого XXIV з'їзд ВЛКСМ, на відміну від багатьох попередніх з'їздів, перетворився не в політичну баталію амбіційних молодіжних лідерів, а в конструктивну розмову людей, що роблять одну спільну справу.

— Чи є конкретні справи українського комсомолу за останні місяці?

— Так, вони є. Наприклад, донецькі комсомольці за два місяці безоплатно відремонтували дитячий будинок «Малютка», виконавши обсяг робіт на 500 тисяч карбованців. Створено політклуб для молодих людей, що сповідують різні політичні погляди, на засіданнях якого обговорюються питання як сучасності, так і минулого. Зокрема, про роль Леніна, про голодомор тридцятих років, про сучасний розвиток України. Харківський обком комсомолу спільно зі своїм колективним членом «Братством кандидатів у справжні люди» (є така міжнародна організація) відкрив безплатні курси підготовки молодих до «дорослого» життя. На серйозну основу поставлено навчання роботі на комп'ютерах, мові есперанто, прийомам самооборони. Слухачі курсів двічі на рік здійснюють 100-кілометрові пробіги, останній був присвячений 1 Травня.

— Чи готовий ЛКСМУ до співробітництва? Хто для нього неприйнятний партнер?

— Готовий до співробітництва абсолютно з усіма, хто націлений на конструктив у роботі й кому не чужа доля майбутніх поколінь нашої України. На наш погляд, лозунг «Молодь — це майбутнє країни» ніколи не втратить своєї актуальності, й саме тому ми хочемо, щоб турботу про молодь узяла на себе держава, фінансуючи освіту, медичне обслуговування, гарантуючи право на роботу за фахом, доступний відпочинок. А співробітництво неприйнятне з фанатиками, з ультра, як лівими, так і правими. Ми — організація лівого центру.

Підготував Володимир СКАЧКО.

Продиктовано в номер

НОВИЙ ГОЛОВА РАДИ МІНІСТРІВ КРИМУ

20 травня після тривалої перерви продовжила свою роботу 11 сесія Верховної Ради Криму. До її порядку денного було додатково внесено питання «Про Голову Ради Міністрів Криму». Спікер кримського парламенту Микола Багров сказав, що Голова Ради Міністрів Віталій Курашик подав заяву про звільнення його від посади. Сесія задовольнила прохання В. Курашика. Як сказали нашому кореспонденту деякі депутати, Віталія Курашика буде призначено Послом України в республіці Білорусь. За іншими даними — працюватиме в зарубіжних структурах ООН від України.

Користуючись своїм правом, згідно з Конституцією Республіки Крим Микола Багров запропонував на посаду Голови Ради Міністрів Криму Бориса Самсонова. Він тривалий час працював в органах КПУ—КПРС, був кандидатом і членом бюро Кримського обкому Компартії України, очолював Агропром Криму. Зараз він проректор Кримського сільськогосподарського інституту. Сесія призначила Бориса Самсонова Головою Ради Міністрів Криму.

ТІЛЬКИ ПРИЛЕТІЛИ, ЗРАЗУ СІЛИ

Презентації зарубіжних фірм, переговори щодо співробітництва з українськими підприємцями, обмін досвідом законодавчого забезпечення імпортно-експортних операцій та інше — в центрі уваги учасників Міжнародного круглого столу, який відбудеться 25—27 травня у технікумі готельного господарства Києва. Координатор зустрічі — міжнародний центр ІНТЕГРО Ltd. Серед почесних гостей— заступник Голови ВР України В. Гриньов, перший заступник міністра економіки А. Мінін, Надзвичайний і Повноважний Посол Данії Кристіан Фабер-Род, Надзвичайний і Повноважний Посол Словаччини Роберт Ґоренчар, голова Консультативної ради при ВР України Б. Гаврилишин, економічний радник посольства Болгарії Маріо Стоянов, економічний радник Посольства Румунії Ангел Антон, торговельний аташе Посольства Польщі Грежена Кубичек.

ЩО СКАЖУТЬ «РЕВІЗОРИ»

21—22 травня у стінах Києво-Могилянської академії працюватиме поважна група міжнародних експертів з багатьох країн світу. Їхнє завдання — відповісти на запитання, наскільки цей вищий учбовий заклад відповідає міжнародним вимогам. В разі схвальних висновків, Академії буде вручено сертифікат міжнародного зразка.

ДОЩ — ЯК КАМІННЯ

Дощі завдали значної шкоди сільськогосподарським угіддям на Кіровоградщині. 60 гектарів посіяної кукурудзи у сільгосппідприємстві імені Карла Маркса — як корова язиком злизала. 40 селянських садиб села Аджамки, на території якого розташоване це сільгосппідприємство, затопило по самі вікна. А в Придніпровських районах й краплі не було, хоч як на це сподівались.

Анонс

ПАРТВІНЕГРЕТУ БРАКУВАЛО КАДЕТА

У Мінюсті сьогодні реєструється конституційна партія. Її голова В. Золотарьов заявив: кадети репрезентують праве крило об'єднання «Нова Україна», боротимуться за скликання Установчих зборів, які й мають прийняти нову Конституцію,— а не Верховна Рада.

Ганна РАКОЇД.

ПРОСТО, ЯК ЛИСТ ФАНЕРИ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.).

— Хто у нас розробляє і випускає таку техніку?

— Передусім, київські колективи: АНТК ім. Антонова, кооператив «Обрій», філія самарської фірми «Лада-Мононор», що розробила двомісний літак, студентське КБ «Старт» і товариство з обмеженою відповідальністю «Віраж» — обоє при КІІЦА, харківські малі підприємства «Лілієнталз» і «Ера», приватне авіаційне підприємство «Аеро», студентське КБ при Харківському авіаційному інституті, НДІ ФМП при цьому ж інституті. Новомосковське КБ «Тайфун». Організовуються подібні колективи у Черкаській, Запорізькій, Одеській областях. Окреме місце займає Закарпатське вертолітне об'єднання, що запускає до серійного виробництва п'ятимісний вертоліт для ділових польотів МІ-34

Нині єдиним апаратом, що має Державний акт про проведення всього комплексу дослідно-конструкторських, наземних, трубних і льотних випробувань, є дельтаплан «Т-2», що виробляє АНТК ім. Антонова. Цей апарат використовується клубами як тренувальний, спортивний, у сільському й лісовому господарстві — для екологічного моніторингу, аерофотозйомок. Апарат може нести 150 кг вантажу на 150—200 кілометрів.

Типовий 2-місний дельтаплан з двотактним двигуном літає із швидкістю 70—80 км, витрачає на годину польоту від 10 до 15 літрів бензину. Протягом цього часу він може виконати хімічну обробку поля або лісу на площі 60—70 га. Якщо ж порівнювати вартість пасажирських перевезень, то необхідно передусім говорити про випадки, у яких іншим транспортом скористатися неможливо.

— Скільки коштують такі апарати?

— Надлегкий апарат з двигуном, що поставляється Росією, або Київським мотозаводом, коштує 2,5—3 тисячі доларів. З австрійським двигуном «Ротакс» і з врахуванням імпортної тканини для крил, вартість зросте до 7,5—8 тисяч доларів. А от, наприклад, чотиримісний польський літак «Вільга-35» з двигуном потужністю 260 к. с. коштує 120 тисяч доларів.

— З яких аеродромів можна злітати на подібних апаратах і де їх зберігати?

— Для зберігання потрібен або гараж, за умови розбірної конструкції апарату, або ангар. Літати краще за все з діючих аеродромів ТСО України, з аеродромів сільгоспавіації. Можуть використовуватися і невеличкі майданчики на околицях міст чи сіл.

— Де можна пройти навчання і які вимоги до водія-пілота?

— Пілотів надлегких апаратів готують клуби Товариства сприяння обороні України (ТСО) у Києві та Феодосії. Скоро цим зможуть займатися приватні школи після одержання відповідного сертифіката на право навчання. Пілоти-аматори приватних літаків і вертольотів можуть пройти навчання там же. Курс навчання — 25 льотних годин, що займає один місяць. Курс підготовки льотчика літака вдвічі більший.

Медичні вимоги для водіння надлегких апаратів відповідають вимогам до водія автомобіля.

Розмову вів Георгій НЕСТЕРЕНКО.

ВСІ МИ З ОДНІЄЇ ШИНЕЛІ

Ракурс

Можна подумати, що Ужгород — багате місто. Перейменовуючи вулиці, тут роблять так, як ви бачите на фото: поруч із старою табличкою встановлюють нову. Дорого? Так, але ж душевна рівновага громадян теж дечого варта. Скажімо, людина шанує Яна Гуса, але народилася на Червоноармійській, і тій людині, можливо, буде боляче бачити, як знищують пам'ять про вулицю її дитинства...

Ольга СЕМЕНЮК.
Фото Ігоря ПЕТРОВА.

Зверніть увагу

НЕ ТАКИЙ СТРАШНИЙ ПЛЯЖ, ЯК ЙОГО МАЛЮЮТЬ

31 травня оживе літня оздоровча база відпочинку найбільшого в області підприємства — суднобудівного заводу. Щозміни тут відпочиватиме 1125 працівників об'єднання і 2000 членів їх сімей.

Як повідомив начальник бази Олександр Онищук, повна вартість однієї путівки для 12-денного перебування на морі — 58 тисяч карбованців, але суднобудівники платитимуть за неї значно менше — 4100 карбованців, а члени їх сімей — 16 тисяч. Було б і того менше, якби не потреба реконструювати пляж і зміцнити берегову смугу.

Іван КАЛИНИЧЕНКО.

Херсон.

Оказії

КОРОТШЕ КАЖУЧИ...

Декан факультету права й суспільно-економічних наук Українського вільного університету (Мюнхен) Зіновій Соколюк скептично відгукнувся про триденну наукову конференцію у Львові «Народ, нація, держава: українське питання в європейському вимірі», в якій взяли участь вчені з діаспори. «Не варто робити таких бучних заходів, кількість виступаючих треба скоротити, теми — звузити і конкретизувати»,— зауважив гість.

Ярослав КОЛЯСА.

Львів.

Коротко

МОЛОТИ — НЕ ЯЗИКОМ

В останні роки на Волині стало модним, щоб кожне господарство мало свого млина. І ростуть вони в селах області, як гриби після дощу. Тільки за три місяці цього року здано в експлуатацію 4 млини, 6 — в стадії будівництва. А всього на Волині 248 млинів, 49 крупорушок, 27 маслоробок. Ними торік вироблено 49793 тонни борошна, 286 тонн круп, 74 тонни рослинного масла.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Луцьк.

ЗА БІДНИХ СТУДЕНТІВ ЗАМОВИЛИ СЛОВО

У навчальних закладах Румунії навчається понад триста жителів Буковини. Нещодавно вони повернулися додому на студентські канікули і одержали вказівку місцевих відділів віз та реєстрацій про переоформлення міжнародних паспортів.

Як відомо, ця послуга у нас небезкоштовна. Однак студентам вона нічого не коштуватиме. Таку ухвалу підписав Представник Президента України в Чернівецькій області Іван Гнатишин. Крім того, студенти, які навчаються в Румунії, мають право переоформити паспорти позачергово.

Василь БАБУХ.

Чернівецька область.

Факт і коментар

ТАКТИКА КОМАНДИ ЛАЗАРЕНКА

З початку року на Дніпропетровському холодкомбінаті будівельники упорали стільки робіт, скільки не спромоглися за попередні п'ять літ. Стали до ладу фабрика морозива, цех сухого льоду та холодильні ємкості. Останні вмістять п'ять тисяч тонн вершкового масла, яке найближчим часом збираються додатково припасти для мешканців області.

Цьому прислужаться також потужні холодильні камери, котрі щойно введено й у Павлограді. А загалом, адміністрація Павла Лазаренка переконливо демонструє, що не на жарт взялася покінчити з довгобудами. До кінця літа передбачається завершити спорудження та модернізацію кільканадцяти об'єктів і на Губиниxському цукровому заводі, який тоді подвоїть свою потужність.

Ці та інші новини є сенс прокоментувати.

Зараз роздрібні ціни на хліб, м'ясні, молочні та інші продукти на Дніпропетровщині чи не найнижчі в Україні. Ясна річ, що тут приклала свою руку обласна держадміністрація. Так само вона зуміла забезпечити усім необхідним трудівників села, аби ті успішно впоралися з весняно-польовими роботами. При цьому неабияку підтримку надано фермерам.

Щойно адміністрація обнародувала рішення про регулювання цін і тарифів на основні промислові товари широкого вжитку та послуги. Це значить, що відтепер вироби продаватимуться не за скільки заманеться, а за скільки дозволятиме обмеження на рентабельність виробництва. Водночас жорстко обмежені і всілякі торговельно-постачальницькі надбавки, що неодмінно зупинить ласих посередників-перекупщиків...

І марно підозрювати Павла Лазаренка в умисному домаганні «дешевої» популярності. Навпаки, вона дорого йому дістається. А я б усе це назвав не тільки наведенням елементарного порядку, але й державотворенням.

Микола НЕЧИПОРЕНКО.

Дніпропетровськ.

Благодійність

КОЛИ СПІВАЮТЬ СОЛДАТИ

Один, а то й кілька разів щорічно вже протягом 10—13 років у Київській школі-інтернаті № 14 для її вихованців лунають музика і спів високого гатунку. В гості до дітей приходять артисти Ансамблю пісні і танцю Збройних Сил України (колишнього Ансамблю пісні і танцю Київського військового округу) під керівництвом народного артиста України Олександра Пустовалова. Цей рік не став винятком. Після напружених і відповідальних гастролей у Франції, після яких можна було б і відпочити, артисти не забули про дітей. Прийшли суботнього дня, коли для інтернатівців так потрібне щось незвичне, з «нормального», не їхнього життя...

Диригент-хормейстер Сергій Мальований після виступу сказав просто: «Ми ходимо сюди, бо це найкращі глядачі». А затим додав:

— Ми приїжджаємо до дітей, які ростуть на наших очах, вони радіють, посміхаються нам, і як ніколи стає зрозуміло, що в них не зовсім таке дитинство, як, скажімо, в наших рідних. Ми це розуміємо і хочемо їм подарувати хоч частку своєї душі, свого серця. А можемо це зробити тільки піснею. Ми справді хочемо допомогти їхнім чудовим вихователям, вчителям, які виховують їх, як рідних.

А соліст ансамблю Сергій Тищенко сказав:

— Такі благодійні концерти для нас, артистів,— це натхнення на майбутні виступи, на всю подальшу роботу. Після них і пісні пишуться краще, і танцюється легше. А цим дітям я просто хочу побажати, щоб вони виросли гідними нашої неньки України, щоб вони були достойною нашою зміною. І дай їм, Боже, щоб вони виросли розумними, здоровими і щасливими. Це головне.

Володимир СКАЧКО.

На зв'язку Варшава

КОНКРЕТИКА СТАЄ НОРМОЮ

Незабаром до Києва з офіційним візитом прибуде Президент Республіки Польща Лех Валенса. Напередодні цієї події наш кореспондент зустрівся з послом України в Польщі Геннадієм Удовенком і попросив його розповісти про нинішній стан українсько-польських відносин.

— Геннадію Йосиповичу! Якщо брати за великим рахунком, то чи змінилося щось в україно-польських відносинах за цей час?

— Безперечно. Адже наші посольства для того й існують, щоб розвивати відносини між Україною і країнами перебування. Україна і Польща — стратегічні партнери. Відносини між нами широкомасштабні й різнопланові. Візьміть хоча б такий їх аспект, як візити державних діячів. Поїздка в Україну Прем'єр-міністра Польщі Ханни Сухоцької дала потужний імпульс цим стосункам. Йде втілення у життя положень комюніке, підписаного у Києві двома прем'єр-міністрами. Відбулися візити міністрів закордонних справ, оборони, внутрішніх справ Польщі, і теж результативні. Нині активно готуємо подію яка, сподіваємося, цього року стане головною в україно-польських відносинах. Маю на увазі майбутній візит в Україну Президента Республіки Польща Леха Валенси.

За кожним візитом стоїть величезна робота. Цій події завжди передують переговори нашого посольства з міністерствами, відомствами, іншими організаціями як Польщі, так і України. Та й самі візити відбуваються не «для протоколу» — обговорюються міждержавні проблеми і заходи для їх розв'язання. Отже, після кожного візиту турбот посольству додається, бо воно бере активну участь у цій діяльності. Хочу наголосити, що конкретика у наших міждержавних відносинах стає нормою.

— В своєму інтерв'ю «Голосу України» перед від'їздом до Польщі ви підкреслювали, що значну увагу приділятимете контролю за виконанням різних україно-польських угод. Чи вдається це?

— На жаль, нинішній рівень торгово-економічних та науково-технічних відносин між нашими країнами набагато нижчий від політичного. До того ж, порушено безпосередні зв'язки підприємств, що існували за часів РЕВ. Нині, щоб виправити становище, створено українсько-польську комісію з торгово-економічних питань.

Наше посольство наполегливо шукає зв'язків у Польщі не тільки з місцевими, а й зарубіжними фірмами, як майбутніми партнерами України. Але тут є й фактори гальмування. Ось характерний приклад. Одна фірма з Об'єднаних Арабських Еміратів, яка має тут представництво, запропонувала: по-перше, продати Україні нафту, по-друге, взяти участь у розбудові мережі бензоколонок, і по-третє, допомогти у будівництві нафтового терміналу в Одесі. Ми кілька разів звертались до Держкомнафти України. Заступник голови цієї установи відповів запитанням: а чому посольство у Варшаві займається цією проблемою? Ви пришліть нам делегацію фірми, а там ми розберемося. Делегація приїхала, проте ніхто з керівництва Держкомнафти з нею не зустрівся.

— Якими ви бачите можливості розвитку відносин між посольством України і українцями у Польщі?

Сьогодні слід констатувати, що Україна визнала сам факт існування тут української меншини. Радянська Україна вважала, що її немає. Ставши незалежною державою, Україна заявила, що за рубежем живуть наші брати і сестри.

Які проблеми існують у Польщі? Це, зокрема, ліквідація наслідків акції «Вісла», коли українців — в результаті заговору комуністичних диктаторських режимів СРСР, і Польщі — було депортовано з рідних місць. Тоді ЦК ПОРП і польський уряд прийняли відповідні документи, які мають юридичну силу й сьогодні. Ми розуміємо складність питання, це суто польська проблема, але її слід розв'язувати. Зокрема, сприяти поверненню депортованих, відшкодуванню власності.

Польські офіційні особи з розумінням ставляться до нашої точки зору. Ми виходимо з того, що в Україні нині помітні зрушення до ренесансу польської національної меншини. Сподіваємося на адекватні заходи Польщі.

— Дякую за бесіду.

Інтерв'ю провів Володимир САВЦОВ.

Зустрічі

ГОСПОДАРІ ТЕЖ НЕ НОВАЧКИ

Міжнародна конференція під назвою «Потенціал управлінських систем: питання формування та розвитку» відбудеться в Києві 27—28 травня цього року. Її організатори — Міністерство освіти, Міністерство економіки України, Інститут державного управління і самоврядування при Кабінеті міністрів України, Міжнародний інститут менеджменту «МІМ — Київ» та Київський політехнічний інститут.

До Києва прибули провідні фахівці в галузі менеджменту й маркетингу, керівники підприємств і комерційних структур, державних органів управління Росії, Казахстану, Білорусі, Естонії, а також США, Канади, Польщі та інших країн.

Серед найважливіших питань, які розглядатимуть на конференції,— проблеми сучасного менеджменту, децентралізації управління, підвищення ефективності управлінської діяльності, управління персоналом і нововведеннями.

Напевно, великий інтерес викличуть доповіді, в яких буде узагальнено досвід підприємств ряду країн у вивченні ринкових процесів, пристосуванні виробництва до потреб споживача, стратегії виходу на світові ринки.

Проведення цієї конференції також дасть можливість поновити і налагодити творчі зв'язки з колегами, отримати оперативну інформацію з питань підготовки й перепідготовки кадрів, перспектив економічного розвитку країн.

Віктор НЕМЦОВ.

Контакти

З НАМИ ХОЧУТЬ ТОРГУВАТИ

Тільки-но завершилася виставка-ярмарок «Європа-Центр» в Ужгороді, а підприємці вже шлють заявки на участь у Нір'єдьгазькій виставці-ярмарку «СХІД—ЗАХІД» (до речі, інформацію про неї вам охоче нададуть в Ужгороді за телефоном 2-86-06). Виставка-ярмарок пройде з 1 по 6 червня у другому за розмірами в Угорщині Буйтошському спортивно-культурному комплексі, площа якого 10 тисяч квадратних метрів.

Цьогорічна виставка-ярмарок «СХІД—ЗАХІД» буде примітна не лише широким представництвом підприємців з багатьох країн світу (заявки вже надіслані з Австрії, Польщі, Німеччини, Румунії, Словаччини, Фінляндії, Франції). У ній передбачається участь міністра міжнародних зв'язків Угорщини Б. Кадара, керівників міст-побратимів Ніредьгази з України, Голландії, Італії, Німеччини, Польщі, Словаччини, Румунії, Фінляндії, Франції. Відбудуться також зустрічі і семінар ділових людей.

Як підкреслив виконавчий директор III Міжнародної виставки-ярмарку «СХІД—ЗАХІД» І. Лендваї, для підприємців України надаються певні пільги. Так, їм будуть виділятися кращі для експонатів місця, а для відрядження у Ніредьгазу безкоштовно надаватимуться нічліг і харчування.

Якщо Ужгород вже зарекомендував себе найзахіднішим виставочним містом України і СНД, то Ніредьгаза стала найсхіднішим містом Західної Європи, де охоче зустрічаються підприємці Сходу і Заходу.

Микола ГОРВАТ.

Трагедії

«Стріляли впритул...»

Вже повідомлялося, що троє військовиків болгарського батальйону, який входить до складу миротворчих сил ООН у Камбоджі, загинули в перестрілці з «червоними» кхмерами. Ще трьох — важко поранено.

Міністр оборони Болгарії Валентин Александров заявив: «Уночі на наших солдатів підло напали». Пізніше радіо «Німецька хвиля» повідомило, що болгарів вбито під час сутички, якій передувала не то гра в карти з «червоними» кхмерами. Прес-аташе місії ООН у Камбоджі Ерік Фальт сказав, що «то було холоднокровне вбивство».

Через кілька днів після трагедії прес-центр Міністерства оборони Болгарії повідомив, посилаючись на інформацію командування болгарських «голубих касок» у Камбоджі, що того трагічного дня троє «червоних» кхмерів зажадали зустрічі з нашими офіцерами. Їх прийняли. Вечеряти не запрошували. Після закінчення переговорів, коли всі вийшли з намету, кхмери раптом відкрили вогонь, стріляючи впритул. Їх підтримали ще 15—20 партизанів, які оточили табір.

Яка з цих версій вірна, навряд чи цікавить батьків загиблих — 19—20-літніх Байчева, Петкова та Радева. Строк договору служби в спецбатальйоні одного з них, Петра Байчева, закінчився в березні, але він вирішив продовжити його ще на півроку. «Я благав його, — каже батько Петра, — облиши ту Камбоджу, але він не захотів». У Атанаса Радева сиротою зостався півторарічний син. А в своєму останньому листі Цветомир Петков писав рідним, що «червоні» кхмери часто приходять до них у табір, доброзичливо ставляться до болгарських військовиків...

За своїх загиблих синів батьки отримають страховку — по 500 тисяч левів, а поранені військовики — по 300 тисяч. Так тутешній держстрах оцінив материнські сльози ще рік тому, коли болгарські «рейнджери» весело відправлялися в Камбоджу.

Василь ЖУКІВСЬКИЙ.
Софія.

Нині в Камбоджі перебувають 15 тисяч військовиків ООН, які намагаються контролювати ситуацію в країні. Їм також доводиться супроводжувати вантажівки з гуманітарною допомогою (на знімку).

Експрес-інформація

ВІН ЖИВИЙ, ВІН ЩЕ НЕ ВМЕР...

«Нині відбувається інтенсивний процес консультацій навколо ініціативи Президента Б. Єльцина про поетапну реалізацію плану Венса-Оуена. Я глибоко переконаний: згаданий план живий і діє, що підтвердили недавні зустрічі з лідерами держав колишньої Югославії»,— сказав по закінченні переговорів з керівниками зовнішньополітичних відомств Великобританії, Іспанії, Франції і Італії в Римі міністр закордонних справ Росії А. Козирєв. Він додав, що російська дипломатія й надалі тиснутиме на всі сторони, які втягнуті в конфлікт, і не лише в Боснії, з тим, щоб продовжити рух у напрямку мирного врегулювання на Балканах.

ЗА ВСЕ ТРЕБА ПЛАТИТИ

Новим членом Ради Європи стала Литва. У республіці з цього приводу говорять, що то лише перший крок на шляху до справжньої інтеграції Сходу й Заходу. За членство у цій організації Литва повинна сплачувати півмільйона доларів щорічно. Однак мандат постійного члена Ради Європи того вартий, вважають литовські лідери.

ОВЕПЕВСЬКЕ ВІКНО В ЄВРОПУ

Закінчився дводенний візит голови виконкому ОВП Я. Арафата до Австрії. Гість зі Сходу провів переговори з австрійським канцлером Ф. Враницьким та іншими керівниками держави. Йшлося про ситуацію на окупованих Ізраїлем територіях, проблеми тероризму у зв'язку із зростанням впливу ісламського фундаменталізму серед палестинців, а також надання гуманітарної допомоги палестинським біженцям. Спостерігачі оцінюють цей візит Я. Арафата як спробу «відчинити вікно в Європу», яке зачинилося перед ним у 1991 році, коли ОВП підтримала Ірак під час його агресії проти Кувейту.

ЦУКРОВИЙ ДІАЛОГ

Перший заступник Прем'єр-міністра Росії В. Шумейко прибув до Гавани, щоб узяти участь у російсько-кубинських торгових переговорах. Зустріч у кубинській столиці покликана пожвавити торгові відносини між двома країнами. Куба переживає нині гостру енергетичну кризу. А угода про бартерний обмін кубинського цукру на російську нафту передбачає на цей рік значно менші обсяги поставок. Очікується, що керівництво Куби звернеться з проханням збільшити обсяги поставок енергоносіїв на острів.

У ПОЛЬЩІ УРЯДУ ТЕЖ НЕ СОЛОДКО

Пропозицію провести голосування про вотум недовіри уряду направили до президії сейму Польщі представники «Солідарності» та інші депутати. Дата голосування поки що невідома. Рішення порушити питання про недовіру урядові прийнято напередодні національною комісією «Солідарності» після того, як урядовці відмовились задовольнити вимоги працівників громадського сектора про підвищення заробітної плати.

КИТАЙСЬКИЙ ФАКТОР

З проханням узяти на себе більш активну роль у справі мирного врегулювання на Близькому Сході має намір звернутися до китайського керівництва міністр закордонних справ Ізраїлю Ш. Перес під час свого візиту до Пекіна. Ізраїльське керівництво надає великого значення розширенню впливу Китаю на хід близькосхідних мирних переговорів. Ш. Перес обговорить з китайськими лідерами, яким чином ця держава зможе взяти на себе таку роль.

За повідомленнями наших власних кореспондентів та зарубіжних інформагентств.

Пісню ту візьму собі на спомин

ТАЛАНТИ, ЗВІСНО, Є

І через кілька днів вони стануть відомими для шанувальників української естрадної пісні.

Менше тижня залишилося до відкриття фіналу Міжнародного конкурсу молодих виконавців української естрадної пісні імені Володимира Івасюка. Оглядач «Голосу України» зустрівся з головою журі цих пісенних оглядин, відомим композитором і виконавцем Миколою Мозговим і попросив його відповісти на кілька запитань.

У співачки Оксани Пекун з Тернополя хороший настрій. Вона — учасниця фіналу конкурсу.

— Пане Миколо, позаду залишилися обласні й регіональні відбіркові тури. На черзі — фінал. Чи справджуються надії, які покладали на конкурс його організатори?

— Повірте, ми навіть не очікували такого. Приємно, що зі східних і південних теренів, де українське слово й українська культура ще не посіли належного їм становища, приїдуть у Чернівці самобутні, перспективні молоді виконавці. Добре пройшли відбіркові оглядини у Тернополі, Запоріжжі, Одесі. Прикро про це говорити, але організаційні негаразди зіпсували враження від столичного туру. Єдине, з чим ми звернулися до Мінкультури — це допомогти з приміщенням для прослуховування претендентів на поїздку в Чернівці. Приміщення щоправда знайшли, але таке, де умови гірші, ніж у стодолі доброго буковинського газди.

Проте все це вже позаду. З кожної зони маємо по тричотири виконавці, які, вважаю, прикрасять конкурс, складуть сильну конкуренцію тим, хто мітить на призові місця.

— Попередньо, за умовами конкурсу, планувалося, що в Чернівці поїде по шість найсильніших виконавців від кожної зони. Але їде по восьмеро, по десятеро. Призи конкурсу виборюватимуть тридцять три фіналісти. Ви не побоюєтеся, що доволі суттєве збільшення кількості фіналістів може витворити отой посередній, невиразний фон, від якого постраждає мистецький рівень конкурсу?

— Я не думаю, що так станеться. Зрештою, ліпше дати перепустку у фінал кільком теперішнім «середнячкам», ніж залишити за його бортом обдаровану молоду людину.

Правда, під час відбіркових турів не обходилося й без того, що різні «штовхачі» з усіх боків атакували членів журі, намагаючись пробити шлях у фінал «своїм» виконавцям. Мовляв, сьогодні співачка (чи співак) виглядала невиразно, бо так склалися обставини, а загалом — вона талант... Як то кажуть, своя сорочка ближче до тіла. Але ми твердо стояли (і будемо стояти!) на своїх позиціях: в ході відбору кращих виконавців мають домінувати тільки мистецькі критерії.

Хочу сказати і таке. Нас, організаторів конкурсу, часто-густо звинувачують у тому, що ми, мовляв, створили альтернативу фестивалю «Червона рута». Чи то люди не розуміють, що й до чого, чи то спеціально так роблять — не знаю. Але фестиваль — це передусім явище політичного, пропагандистського гатунку. І «Червона рута» (особливо перша, в Чернівцях) зробила велику справу для пробудження нашої національної свідомості. І тепер, очевидно, робить.

А ми вирішили проводити **конкурс професійних естрадних виконавців імені Володимира Івасюка.** Як, скажімо, проводять конкурси імені Чайковського, імені Лисенка... До речі, у нас, на Україні, вже проводили раніше конкурс естрадних виконавців. На жаль, він тоді не прижився.

Наша головна мета — знайти і підтримати молоді таланти. Щоб влити «свіжий струмінь» в сучасну українську естраду.

— Знаю, що ви виступали перед учасниками Установчого з'їзду Трудового Конгресу України. Що спонукало вас туди піти? Випросити кілька мільйонів для конкурсу?

— А чого ж — і це я мав на увазі. Та й хотів познайомитися, поспілкуватися з нашими майбутніми (та й теперішніми) меценатами. Бо без меценатства, яке має в нас давні добрі традиції, ні наш конкурс, ні українська культура загалом не виживуть.

І мені дуже приємно, що з-поміж сучасних підприємців я зустрів своїх однодумців. Тобто, людей, які щиро переймаються проблемами нашої культури і зацікавлені в тому, щоб вона розвивалася.

— За попередніми обрахунками для проведення фіналу конкурсу імені Володимира Івасюка потрібно понад сто мільйонів карбованців...

— ... І десять тисяч доларів, які становлять призовий фонд.

— І де ви брали ці гроші?

— Звісно, допомогли меценати. І, зокрема, ті, з якими я зустрічався на з'їзді Трудового Конгресу України. Держава не дала нам ані копійки. Та ми на її підтримку й не розраховували, бо знаємо, з якими великими дірами формується наш державний бюджет.

А гроші справді потрібні чималі. Тільки одне освітлення сцени нам обійдеться в дванадцять мільйонів карбованців. А сама пересувна сцена, яку веземо з собою в Чернівці, в два рази дорожче...

— Валюту знайшли?

— Коли вже пообіцяли конкурсантам, то мусили знайти.

— А як спрацювали буковинці?

— Це вже побачимо наприкінці місяця, коли розпочнеться фінал. Правда, нас дещо неправильно зрозуміла тамтешня держадміністрація. Свого часу ми заявили про сто мільйонів, які потрібні на проведення фестивалю. То, звісно, таку круглу суму треба було знайти, випросити, роздобути. А в Чернівцях зрозуміли, що в нас ці гроші вже є, і ми не маємо де їх подіти.

До речі, оргкомітет, члени журі, режисерсько-постановочна група будуть працювати, так би мовити, на громадських засадах. Хіба що оплатимо їм відрядження в Чернівці.

— А за яким принципом добиратиметься журі?

— Оскільки змагатимуться вокалісти, то в журі працюватимуть професійні естрадні виконавці і композитори. Так, скажімо, Іван Попович й Ігор Білозір. Звісно, запросимо до участі в ньому і поетів, які пишуть тексти для естрадних пісень. Одне слово, це будуть передусім об'єктивні, чесні люди. І, звісно, професіонали. Вперше ми назвемо склад журі 27 травня в Чернівцях, на прес-конференції, о 15-й годині.

— Завершиться конкурс, назвуть його переможців... А далі?

— Будемо тримати в полі зору перспективних виконавців, допомагати їм. Хоч творчість — не дитячий садок, де всюди водять за руку. То вже залежить від самої особистості, від її праці над собою.

А переможців ми обов'язково запишемо на касети і зробимо про них відеокліпи. Як і передбачено за умовами конкурсу.

Розмову вів

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ.

Дмитро ГНАТЮК, головний режисер Національної опери України, народний артист України:

— Буковина — то колиска Івасюкового таланту, то благодатна земля, яка дала крила його невмирущій «Червоній руті» та іншим пісням. То мальовничий і співучий край, де все озивається до роботящих і талановитих моїх краян тремким голосом краси. Від барвистої скорци на стіні у світлиці до великодної писанки на святковому столі.

І то відрадно, що Івасюкова пісня разом з Міжнародним конкурсом молодих естрадних виконавців повертається у Чернівці, у симпатичне, провінційне містечко Кіцмань, де вперше озвалася мелодією скрипка у руках майбутнього композитора, де причілкові вікна батьківської хати благословляли його на тернисту мистецьку дорогу. Так, творчість Володимира Івасюка належить українській культурі, належить вічності, але передусім Буковині, яка подарувала нашому народові його талант.

Я вірю, що на піснях, які свого часу співали «от Москвы до самых до окраин» виросте, змініє молода генерація української естради. Та, яка вже завтра буде гідно репрезентувати українську пісню в усьому світі. Тим паче, що знайшлися підприємці, бізнесмени, орендарі, котрі вболівають за подальшу долю української культури, які не пошкодували грошей для проведення конкурсу. Чимало з них зовсім недавно об'єдналися в Трудовий Конгрес України. Вони розуміють, що без культури, без її подальшого розвою жодна наука не має майбутнього. Вони підтримали (і, сподіваюся, чинитимуть так і надалі!) нашу культуру.

А це обнадіює, додає енергії кожному митцеві. А тим паче, молодому, який тільки ступає на свій творчий шлях.

Василь ФОЛЬВАРОЧНИЙ, заступник глави Чернівецької обласної держадміністрації, письменник:

— Скажу відверто: ми ще донедавна сподівалися на повернення в Чернівці «Червоної рути». Але, як кажуть, силою милим не будеш. І то добре, що народився конкурс молодих естрадних виконавців-професіоналів. Як і те, що він одержує постійну чернівецьку прописку. І хтозна, чи через п'ять-десять років про Чернівці не говоритимуть, як про Сопот, Юрмалу чи Сан-Ремо. Принаймні, ми хочемо (і докладемо всіх зусиль), щоб так сталося. Все інше буде залежати від партнерів, з якими ми проводимо конкурс. Головне: не підводити один одного, виконувати свої обов'язки згідно з попередніми домовленостями.

Правда, нам можуть дорікнути: мовляв, дехто відмовляє собі в найнеобхіднішому, а ви мільйони викидаєте на конкурси. Ну, по-перше, з державної кишені ми взяли мінімум — основний фінансовий тягар ліг на плечі меценатів. По всій Україні знайшлися банки, фірми, спільні підприємства, які підтримали цю вкрай потрібну мистецьку імпрезу. А, по-друге, людина, відсторонена від народних традицій, від мистецьких надбань свого народу, не може жити повнокровним життям, закладати міцні підвалини нашої незалежності, нашої державності. Сказано ж у Святому Письмі: не хлібом єдиним...

Відрадно, що учасники і гості конкурсу побувають у Кіцмані, де народився Володимир Івасюк, зустрінуться з його земляками, які шанують пам'ять відомого композитора. А в Чернівцях, на тихій вулиці, де прожив свої останні «чернівецькі» роки автор «Червоної рути», куди почасти навідувався зі Львова до своїх батьків, створюємо меморіальний музей митця.

Буковина живе в передчутті мистецького свята, Буковина готується до нього.

Повертаючись до надрукованого

НЕ ВСЕ ТЕ ЗОЛОТО, ЩО БЛИЩИТЬ

Наприкінці минулого року газета «Голос України» надрукувала статті С. Мельничука «З оточення вириватися поодинці...» (21.11.92) та «Ми вам покажемо демократію!» (22.12.92). В них автор виступив на захист нібито безпідставного переслідування колишнього голови правління Костопільської райспоживспілки А. Мниха. На думку журналіста, Мних невинно постраждав за те, що разом із соратниками намагався вирватися з консервативного оточення до демократичних ринкових свобод.

Поважаючи право автора на власну позицію та оцінку подій, які відбувалися у споживчій кооперації району, правління Укоопспілки, однак, не може погодитися з його висновками. А тому пропонує свою точку зору на події, а головне — факти, виявлені при вивченні діяльності Костопільської райспоживспілки.

Безумовно, в цих статтях газета порушила злободенні для споживчої кооперації України проблеми: розвитку кооперативної демократії, сучасного місця членів споживчих товариств в управлінні кооперативним господарством, подальшої долі їхніх пайових внесків за галопуючої інфляції, взаємовідносин спілок різних рівнів і ролі в цьому їх статутів, відповідальності виборних посадових осіб за нехтування інтересами пайовиків тощо. Вони заслуговують на глибоке вивчення і широке обговорення, зокрема в пресі. Правління Укоопспілки уважно стежить за розвитком дискусій і буде вдячне за неупереджену оцінку стану справ у споживчих товариствах та спілках.

Щодо конкретно згаданих виступів, то, на наш погляд, їм бракує насамперед глибокого аналізу даної проблеми через призму основоположних принципів споживчої кооперації. З незрозумілих причин автор не вважає за потрібне ознайомитися з офіційними документами та висновками спеціалістів Рівненської облспоживспілки, Костопільської районної державної адміністрації та райвідділу внутрішніх справ.

Мабуть, саме це й призвело до помилкового висновку щодо причин конфлікту між облспоживспілкою і районними кооперативними керівниками, тобто, непокірність і надмірна самостійність останніх. Та ніхто не збирався обмежувати права Костопільської райспоживспілки, її голови правління або перешкоджати їх реалізації. Річ в іншому. Автор чомусь не помітив кричущих фактів. Мних і його команда, відстоюючи свої права і свободи заради власних вигод, розтоптали права тисяч пайовиків, власне — господарів майна споживчої кооперації. Адже це не дрібничка, коли правління райспоживспілки за два роки способом перереєстрації пайовиків злонавмисно зменшило їх початкову кількість на 93 відсотки, позбавивши тим самим не лише статутних, але й майнових прав. А далі внески пайовиків, які лишилися, в тому числі й власні, проіндексували (1 до 4) не за рахунок прибутків, як це належить робити, а коштом держави. Серед ощасливлених «манною небесною» пайовиків майже половина — працівники підприємств і організацій райспоживспілки. Чистий прибуток від індексації окремих кооперативних функціонерів району і передусім голови правління складає не один десяток тисяч карбованців. Підготували вони собі і добрячу підстраховку на можливу, як тоді очікували, приватизацію споживчої кооперації, вклавши чималі власні гроші не в одне-два «біduючих» підприємств, а майже в усі. І також не забули їх проіндексувати. Але — не судилося!

Приймаючи відповідне рішення, парламент України цілком слушно позбавив їх можливості пограбувати колективну власність споживчої кооперації. Помиляється автор, говорячи про законність зробленої індексації, адже податковими службами всі суми з неї вилучені у державний бюджет.

Вважаємо, що в цій ситуації Рівненська облспоживспілка зобов'язана була стати на захист пайовиків, як це і передбачається її Статутом, який, до речі, приймався не без участі представників Костопільської райспоживспілки і особисто Мниха. Щодо аналізу роботи райспоживспілки спеціалістами з області, то він «паралізував» лише тих районних керівників, які боялися викриття власних гріхів. Адже кваліфікація і професійна підготовка спеціалістів облспоживспілки дозволяють досконало оцінити роботу правління райспоживспілки на противагу необізнаним у тонкощах пайовикам.

Аналіз свідчить, що районному керівництву було чого хвилюватися. Комісія встановила цілу низку порушень Статуту, правил торгівлі, фінансової дисципліни та зловживань службовим становищем, які переконують, що реформації і останні організаційні заходи райспоживспілки були однобокими й корисливими. На нашу думку, значна частина нововведень у районі — яскравий приклад групового егоїзму райспоживспілки, споживчих товариств та окремих господарств.

Враховуючи характер і масштаби порушень, правління Рівненської облспоживспілки виразило недовіру правлінню Костопільської райспоживспілки та його голові. Керуючись Статутом, запропонувало правлінням споживчих товариств району обговорити це рішення і матеріали перевірок роботи райспоживспілки на зборах пайовиків.

Протягом грудня минулого року та першої декади січня нинішнього такі збори відбулися на всіх 88 кооперативних дільницях району. Їх учасники підтримали рішення правління облспоживспілки та визнали за необхідне достроково переобрати органи управління і контролю споживчих товариств та райспоживспілки. До речі, під час підготовки зборів на кооперативних дільницях відновлено членство понад 9 тисяч пайовиків, яких де обманом, а де формально чи фіктивно за «липовими» заявками, без відповідного їх розгляду, залишили поза споживчими товариствами. І це були не «мертві душі», «тридцятикопійчані» пайовики чи прихильники «рідкої валюти», як зображає їх автор у статтях. Абсолютна більшість з них — робітники і колгоспники, представники сільської інтелігенції, службовці, що користуються заслуженою повагою земляків, з тривалим стажем членства у споживчій кооперації.

Збори уповноважених споживчих товариств — засновників райспоживспілки також схвалили дії правління Рівненської облспоживспілки та прийняли рішення провести позачергову конференцію споживчої кооперації Костопільського району, яка поставила б крапку над «і» в цьому питанні.

Конференція відбулася 27 січня і була визнана правомочною. З болем у душі делегати говорили про зневажливе ставлення правління райспоживспілки до їхніх прав, безпідставне виключення з членів споживчих товариств понад 20 тисяч пайовиків, про грубі порушення фінансової дисципліни при вирішенні питань індексації пайових внесків і грошових вкладів, оплати праці апарату правління та збільшення кошторису на його утримання, про вилучення значних коштів у дебіторську заборгованість стороннім організаціям, про сумнівні комерційні угоди та мільйонні збитки від них. Делегати засудили благодушну реакцію правління райспоживспілки, його голови на порушення правил торгівлі товарами підвищеного попиту, зокрема легковими автомобілями, на завищення цін на товари, приховування і продаж продуктів не за призначенням. Справедливе обурення викликали факти використання службового становища для особистої наживи колишнім головою правління райспоживспілки. Тож закономірним було і рішення конференції, в якому делегати дали справедливу оцінку діям правління райспоживспілки і його голови А. Мниха. Вони переобрали раду і ревізійну комісію райспоживспілки.

Головою правління Костопільської райспоживспілки збори ради одноголосно обрали Петра Онищука, який майже 8 років працював у Костополі директором універмагу, а останнім часом був заступником голови правління сусіднього районного споживчого товариства. Незважаючи на всю бурхливість обговорення нового складу ради райспоживспілки, пропозицій стосовно висунення кандидатури А. Мниха не надійшло. До цього також варто додати, що прокуратура району за фактами зловживань службовим становищем колишнім головою правління райспоживспілки Мнихом порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого статтею 165 Кримінального кодексу України.

Отже, не керівництво з області, а вищий орган управління райспоживспілки, як цілком слушно зауважив автор, остаточно вирішив долю свого правління і його голови!

Отак і закінчилася кар'єра, треба віддати належне, досить досвідченого фахівця, який власноруч перекреслив все добре, що колись було ним зроблено в споживчій кооперації. Як говориться, лихий поплутав.

Люди у нас терплячі і довго можуть пробачати помилки, коли йдеться про пошук шляхів поліпшення їхнього добробуту. Але зневажливого, «барського» ставлення до своїх прав та життєвих інтересів заради благополуччя купки кооперативних чиновників нікому не дозволять. Які б попередні заслуги не були. Тож, як зрозуміє кожен неупереджений читач, не честь мундиру відстоювала у Костополі Рівненська облспоживспілка.

За дорученням правління Укоопспілки заступник голови правління Григорій УШКОВ.

КОМЕНТАР КОРЕСПОНДЕНТА

Уважно прочитав листа Григорія Ушкова і зупинився на думці: чому на п'яти з половиною аркушах машинопису жодного разу не згаданий Закон України «Про споживчу кооперацію»? Тим паче, що у моїх статтях йшлося передусім не про доблесті й чесноти голови Костопільської райспоживспілки Анатолія Мниха, а про порушення вищеозначеного Закону. Зокрема, пункту 7 статті 17, де сказано: «Забороняється втручання в фінансово-господарську та іншу діяльність споживчих товариств, спілок та їх підприємств, установ і організацій з боку органів державної влади: «пункту 3 статті 8: «Взаємодія і підпорядкованість розпорядчих, виконавчих та контрольних органів спілки визначається статутом»; пункту 2 статті 15: «Ревізії фінансово-господарської діяльності споживчих товариств, спілок та підпорядкованих їм підприємств проводяться їх ревізійними комісіями (ревізорами) або контрольно-ревізійним апаратом відповідних спілок чи аудиторськими організаціями». Отже, згідно з положеннями Закону, не мала права районна адміністрація втручатися у справи райспоживспілки, а облспоживспілка ревізувати райспоживспілку, бо остання їй цього права не делегувала. При потребі вона могла попросити облспоживспілку, щоб та зробила аудиторську ревізію.

На жаль, у листі Ушкова — жодного слова про порушення Закону. Основна ж спрямованість — на викриття порушень і зловживань голови Костопільської райспоживспілки. Зупинимося на, так би мовити, головних звинуваченнях. Найбільший гріх Мниха і «його команди» вбачається у тому, що під час перереєстрації вони «розтоптали права тисяч пайовиків». Звернемося до документів. Правління Рівненської облспоживспілки 23 серпня 1991 року прийняло постанову, у якій «схвалило роботу Костопільської райспоживспілки по залученню коштів пайовиків для зміцнення фінансового стану системи». Правління облспоживспілки постановило: «За активну особисту роботу по збільшенню надходження пайових внесків преміювати Мниха А. В. в сумі 200 крб.» Ось так. За помахом чарівної палички в один момент з героя перетворився на лиходія. Тепер нехай начувається, хай знає, як «розтоптувати». Шановний автор листа, розповідаючи, як неправильно було здійснено перереєстрацію пайовиків, каже: «І це були не «мертві душі», «тридцятикопійчані» пайовики чи прихильники «рідкої валюти», як зображає їх автор у статтях. Абсолютна більшість з них — це робітники і колгоспники, представники сільської інтелігенції, службовці, що користуються заслуженою повагою земляків...». Зверніть увагу: не про розмір паю говориться, не про справжнє чи удаване членство, а про «заслуженість».

Заступник голови правління Укоопспілки Григорій Ушков у своєму листі наводить довгий перелік «гріхів» голови Костопільської райспоживспілки і підсумовує: «До цього варто також додати, що прокуратура району за фактами зловживань службовим становищем колишнім головою правління райспоживспілки А. Мнихом порушила кримінальну справу за ознаками злочину, передбаченого статтею 165 Кримінального кодексу України». Надамо слово прокурору Костопільського району Леоніду Крігеру.

— Кримінальної справи проти Мниха прокуратура не порушувала, — коротко сказав він.

М'яко кажучи, неточну інформацію, шановний Григорію Прокоповичу, вам дали. Та й воно, як розібратися, справді: у чому кримінал? У тому, що, як пише один близький до Рівненської облспоживспілки журналіст, Мних з 1990 по 1992 рік «поза чергою купив для особистих цілей п'ять меблевих гарнітурів». А якби не п'ять, а вісімнадцять? Де, в якому законі сказано, скільки гарнітурів і пар натільної білизни дозволено купувати людині протягом трьох років? Він купив, хай би навіть і сто. А ось якби хоча один украв, тоді інша річ. А щодо черг... То — горе наше, криза. Моральний момент тут, певно, є. Але не беззаконний, бо закону про черги, здається, ще ніхто не втнув.

У листі з Укоопспілки повідомляється, що відбулася позачергова конференція споживчої кооперації Костопільського району «і була визнана правомочною». Говориться про одностайне й справедливе обурення делегатів. Надамо слово костопільській райгазеті «Вічеве слово»: «... Каменем спотикання стало третє питання — вибори органів управління і контролю райспоживспілки. Було запропоновано зняти його з порядку денного, оскільки в залі не було А. Мниха (через хворобу. — С. М.). Результати голосування такі: 42 делегати підтримали порядок денний, 39 делегатів — ні, 8 утрималось». Отже, не проголосувало більше, ніж проголосувало. Але варто додати ще одне повідомлення цієї газети: «... на зборах уповноважених Деражненського сільського споживчого товариства делегатами на районну конференцію пайовиків обрали жителів Костополя І. Мельника, В. Мигловця, Г. Бучка, Л. Бізнюк... В Мидському ССТ обрали делегатами О. Ревка — директора міжрайбази, П. Косинського — заступника голови райспоживспілки та ще кількох добродійок, які мають таке ж відношення до Мидська, як і до Києва... Справа в тім, що в першому випадку за цих делегатів агітував проголосувати голова облспоживспілки М. Мосійчук, а в другому — його заступник В. Мацигон...» Додам: є відомості про те, що організатори «виборів» делегатів на конференцію грубо обманювали пайовиків, заявляли їм, що делегати попередньої конференції — карні злочинці, що проти них порушено кримінальну справу.

Я зустрівся з Григорієм Ушковим в його затишному кабінеті в офісі на Хрещатику. Він люб'язно погодився відповісти на кілька запитань. На прохання прокоментувати пункт 1 статті 8 Закону «Про споживчу кооперацію», де сказано: «Споживчі товариства можуть на добровільних засадах об'єднуватися в місцеві спілки, Центральну спілку споживчих товариств України і мають право вільного виходу з них», шановний автор листа до редакції зауважив: «Тільки за згодою усіх пайовиків». Хай дарує мені Григорій Прокопович, але такого в Законі я не знайшов. Як не знайшов і того, що, скажімо, райспоживспілка може делегувати повноваження облспоживспілці лише «у питаннях власності», а питання контролю і ревізії — «обов'язково за нами — згори донизу». Немає такого в Законі, спробував кореспондент не погодитися із заступником голови Укоопспілки, на що одержав відповідь:«На V зборах ради Укоопспілки прийняті примірні статути — для товариств і спілок усіх рівнів, ними всі й керуються...»

Не мені повчати, що будь-які місцеві рішення і ухвали мають невідворотно базуватися на нормах Закону. Тим більше, що у Постанові Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про споживчу кооперацію» недвозначно сказано:«Забезпечити до 1-го вересня 1992 року перегляд і скасування міністерствами і відомствами України тих нормативних актів, що суперечать цьому законові». І — підпис: «Голова Верховної Ради України І. ПЛЮЩ».

На закінчення бесіди Григорій Прокопович сказав:

— Я знаю Мниха особисто, нормальний район був завжди і нині є, але Мниха «занесло», він взявся не за свою справу...

Мені пригадалося, що такі слова я чув і від голови правління Рівненської облспоживспілки Миколи Мосійчука — мовляв, некерованим хоче бути Мних, удільним князьком себе почуває. А хіба прагнення до незалежності — це злочин? Хіба суть нашої нової України не в тому, щоб не лише колективи, а й кожен окремий громадянин був незалежним? Ох, як важко, просто неможливо декому усвідомити, що пора вже відмовитися від намагань керувати всім і вся, як було колись. Захищати так звані «порядок і дисципліну» — то захищати командно-адміністративну систему. А доки вона, як кажуть деякі державні мужі, ота командна система, не буде поборена, доти не підуть ніякі реформи. Тож, напевно, давно пора всім усвідомити, що найстаршим — у районі, області, в Україні — має бути його величність Закон.

Сергій МЕЛЬНИЧУК.
Рівне — Київ — Рівне.

Пишемо нову Конституцію України

ПРЕЗИДЕНТ БЕЗ ВЛАДИ, А РАДАМ — ВСЕВЛАДДЯ?

То яким же став проект Основного Закону після всенародного обговорення, або що чекає Україну з такою Конституцією

Прочитавши статтю А. Мацюка про новий проект Конституції України («Голос України» за 5 березня 1993 року), можна сказати, що після обговорення і опрацювання проекту робочою групою Конституційної комісії він набув завершеного вигляду і з прийняттям стане тією Конституцією, яка буде міцним підмурівком становлення Української держави, стрижнем, що забезпечуватиме злагоду і стабільність у суспільстві.

Безперечно, робоча група Конституційної комісії виконала величезний обсяг роботи, щоб узагальнити зауваження, які надійшли в ході обговорення, відшліфувати текст багатьох статей проекту. Проте хочу звернути увагу всіх читачів, депутатів, науковців на два проблемні пункти проекту нової Конституції, які з'явилися в ньому після обговорення і які можуть стати детонатором вибуху в Україні. Це проблема персоніфікації державної влади в Україні і проблема автономізації областей.

Втім, трохи історії.

Початок 1991 року. Верховна Рада України доручає Комісії у питаннях законодавства і законності опрацювати пакет документів, що стосуються введення поста Президента, з умовою його обрання всіма громадянами України.

Для чого був потрібний Президент? І взагалі, чому всі молоді держави, які утворюються на уламках імперій чи звільняються від колоніального гніту, є президентськими республіками?

Історичний досвід свідчить, що будь-яка держава стає на ноги лише тоді, коли влада в цій державі персоніфікується з певною сильною особою: Цезар, Кромвель, Петро І, Вашингтон, Сталін, де Голль. Ця особа має досить широкі владні повноваження, і тому весь народ країни знає, у кого влада, кому вірити, на кого сподіватися. Сильні парламентські республіки йшли до цього через століття еволюції, і парламентська форма правління утвердилася лише тоді, коли сформувалася держава, відбулося структурування суспільства, коли інфраструктура держави і владні інститути забезпечують стабільність уже не стільки волею особи, скільки наявністю законодавства і традиціями суспільства.

Оскільки в Україні, яка на початку 1991 року була ще в складі СРСР, таких умов не було, то й доцільність введення інституту Президента великих сумнівів не викликала.

Так, протягом 1991 року ми створили законодавчу основу президентської влади, всенародно обрали першого Президента України.

На початку 1992-го Конституційна комісія подала на розгляд Верховної Ради проект нової Конституції України, в якому саме й передбачене закріплення і в майбутньому президентської форми правління, але...

На цей час ситуація вже змінилася. Депутати, прихильники Союзу чи голови районних, обласних Рад, зрозуміли: Президент є гарантом незалежності України і «могильником всевладдя Рад». Тому введення до Конституції України положення про представника Президента наштовхнулося на їхній опір і не відбулося.

Дедалі більше. Почалися спроби обмежити владні повноваження представників Президента, на різних рівнях каталізується бродіння думки про доцільність існування поста Президента взагалі.

Відбулося «широке обговорення» проекту Конституції, в якому передусім узяли участь ті інститути влади в Україні, роль яких у зазначеному документі передбачалося або істотно змінити, або взагалі припинити їхнє існування. Всі ці причини і стали фактором, що призвів до зміни концепції державної влади в Україні в новій редакції проекту. Прихильники «радянської» влади взяли гору в Конституційній комісії, дуже істотно обмеживши владу Президента і його вплив на все внутрішнє життя країни.

Фактично запропоновано модель парламентської республіки із всенародно обраним Президентом. Чи може бути стабільною така модель? Чи є у неї майбутнє?

Не так давно ми бачили в Росії яскравий приклад конфлікту між Президентом та парламентом (з'їздом) через невідповідність легітимності Президента його владним функціям. Цілком зрозуміло: якщо народ обирає Президента, він обирає певну політику, втілює свою надію в довіру до конкретної особи, яка повинна поліпшити життя цього народу.

І ось ця особа стає Президентом. Їй довірили посаду, з нею пов'язують надії, а вона реально не може впливати на розвиток подій в державі тому, що більшість владних повноважень зосереджено в руках парламенту?

Якщо Президент не є сильною особою, він може піддатися ситуації і «царювати, але не правити», якщо ж це особистість — конфлікт неминучий. Дивуюся, як можна, бачачи приклад такого конфлікту в близьких сусідів, закладати грунт для подібних подій у себе? Невже потрібно вчитися лише на власних помилках? Всенародно обравши Президента, йому потрібно надати й реальну владу. Якщо ж такою владою Президента не наділяти, то й обирати його можна парламентом.

Тепер спробуймо дослідити положення розділу X проекту Конституції «Територіальний устрій і територіальна організація влади в Україні».

У згадуваній статті А. Мацюка йдеться про те, що «областям надано істотніші, на засадах адміністративної автономії, повноваження, що разом з тим не є... федералізацією України. Конституційна регламентація таких питань є найефективнішою, оскільки ставить у жорсткі конституційні рамки діяльність відповідних суб'єктів. Це означає, що будь-які відхилення, передусім сепаратного характеру, від закріплених у Конституції параметрів з боку державних і самоврядних органів в областях і в Республіці Крим кваліфікуватимуться як антиконституційні дії, що тягнуть за собою відповідні санкції».

Було б пречудово, якби процитоване знайшло відображення в проекті Конституції. Зауважу: коли вже брати з італійської Конституції принцип адміністративної автономії областей, то слід робити це в комплексі — разом з відпрацьованим механізмом стримувань і противаг, який унеможливлює розвиток сепаратизму. А ми, як завжди, беремо права, забуваючи про обов'язки, а потім бідкаємося, що добрі наміри перетворилися на зло.

На прикладах конкретних статей проекту спробуймо визначити, які механізми передбачає Конституція для збереження єдності України.

«Стаття 187... Кордони між областями (землями), областями (землями) і Республікою Крим можуть бути змінені угодами між ними за згодою Ради територій».

«Стаття 190... Області (землі) і Республіка Крим, при умові дотримання законодавства України, загальнодержавних інтересів інших областей (земель) і Республіки Крим, здійснюють нормативне регулювання...» (названо 13 пунктів).

«Стаття 191... Області (землі) і Республіка Крим здійснюють розпорядчі і контрольні повноваження...» (названо 10 пунктів).

«Стаття 198... В областях (землях)... створюються обласні (земельні) Ради і виконавчі комітети області, які діють за принципом розподілу влад».

Як бачимо, повноваження областей величезні. Для того щоб обласна Рада не вийшла за межі своїх повноважень, не створила напруженості в регіоні чи в Україні, потрібна противага.

Ось що каже про це проект Конституції.

«...Стаття 203... Повноваження обласної (земельної) Ради можуть бути також достроково припинені у випадках:

— якщо вона прийняла рішення, спрямоване на порушення територіальної цілісності України, самочинну зміну державно-територіального устрою;

— грубо порушила Конституцію і закони України та не бажає привести своє рішення у відповідність з ними;

— рішення про дострокове припинення повноважень і призначення нових виборів обласної (земельної) Ради приймає Рада Територій за поданням Президента».

Ось і все! Проект Конституції замінює адміністративні межі областей на кордони, дає можливість ухвалити нормативні акти і навіть у тому разі, якщо область ухвалить явно шкідливі для стабільності країни рішення, питання санкцій у вигляді розпуску обласної Ради розтягується на невизначений час через Раду Територій.

Уявімо таку ситуацію. Липень. Парламент України у відпустці. Обласна Рада ухвалила рішення про створення в межах області «вільної зони», через тиждень вводить положення про верховенство обласних законів і т. ін. Президент втрутитися не може: ні він, ні його представник в області таких повноважень не мають. Парламент відпочиває, голова Ради Територій — сам з цієї області і не поспішає скликати засідання, а область зміцнює власну міліцію, потім підпорядковує собі частини Національної гвардії. І ось коли нарешті в Раді Територій починаються дебати, розпускати таку обласну Раду чи ні, простим рішенням уже зробити неможливо — конфлікт готовий.

Чому автори нового проекту, беручи за основу для написання розділу X нашої Конституції Главу V Конституції Італії, не згадали сумний досвід Криму, коли Кримська обласна Рада, почавши з безневинних актів «Про відновлення справедливості щодо КрАСР», дійшла до проголошення самостійності Республіки Крим!? Чому не подумали про можливість введення до проекту Конституції України статей, аналогічних статтям 126, 127 Конституції Італії, які передбачають спеціальний механізм введення в дію рішень обласної Ради після підпису Урядового Комісара і оперативний розпуск обласної Ради декретом Президента, якщо Рада порушить Конституцію, закони, не виконає вимог уряду, чи з мотивів національної безпеки.

Тобто в наявності ще один небезпечний пункт нової редакції проекту Конституції: широкі повноваження областей за браком механізму забезпечення державних інтересів ставлять під сумнів збереження цілісності території держави, єдності регіонів, гарантії кожному громадянинові України всіх прав і свобод у будь-якій області України.

Підсумовуючи цей короткий огляд нового проекту Конституції лише з двох проблем, можна зробити висновок, що до остаточного його прийняття ще потрібно працювати і працювати, адже Конституція — це документ, який визначатиме майбутнє України, тому нам важливо не припуститися хоча б тих помилок, які видно неозброєним оком.

Анатолій ТКАЧУК,
заступник голови Комісії у питаннях законодавства і законності Верховної Ради України.

ЧИ ПОЛЕТЯТЬ «ДИКІ ГУСИ» З УКРАЇНИ...

ЛАНДСКНЕХТИ, «СОЛДАТИ ФОРТУНИ», «ДИКІ ГУСИ» — ЯК ТІЛЬКИ НЕ НАЗИВАЮТЬ ЛЮДЕЙ, КОТРІ ЗА ГРОШІ ЛАДНІ ВОЮВАТИ З КИМ ЗАВГОДНО, УБИВАТИ БУДЬ-КОГО.

Зараз вони в ціні скрізь, де війна. Так було у Придністров'ї і Таджикистані, так є у Карабасі та на грузино-абхазькому фронті і, навіть, за начебто «непрозорими» кордонами, на руїнах колишньої Югославії.

Великий трагічний досвід мають офіцери 4-ої і 7-ої загальновійськових армій, що дислокувалися в Азербайджані і Вірменії. Хто тільки не знущався з них, забутих керівництвом і покинутих напризволяще, морально, а іноді й фізично. Їх огульно звинувачували і звинувачують у запроданстві та найманстві.

Днями Військова Колегія Верховного суду Азербайджану засудила до розстрілу групу військовослужбовців 7-ої російської армії. Всі вони звинувачені у причетності до терористичних актів проти азербайджанського населення.

Здавалося, ця біда помине Україну. Однак не так сталося, як гадалося.

Є вже й перші ластівки, хоча ті, про кого повідомляє преса, це здебільшого дилетанти, шукачі пригод. Та звертання всіляких супротивних сторін до послуг українських військових дедалі частішають. Справа вербування до «гарячих точок» ставиться на майже офіційну нову: відряджають емісарів, виділяють кошти для пошуку спеціалістів конкретних військових фахів, зокрема артилеристів, військовослужбовців ППО.

Військова контррозвідка Служби безпеки України знає про вояжі таких емісарів і, природньо, перешкоджає намаганням вербувальників купувати «гарматне м'ясо» в Україні. У полі нашого зору перебувають окремі громадяни Грузії, що здійснюють вербувальні поїздки по військових гарнізонах України, і громадяни Вірменії, котрі шукають військових спеціалістів для найму у Дніпропетровську, і представники Азербайджану, котрі нишпорять навколо військових частин Одеського округу. А деякі представники воюючої Абхазії шукають водночас і найманців, і з'ясовують джерела отримання знарядь смерті.

Крім того всі емісари намагаються придбати елементи військового обладнання, що містять коштовні метали. Практично скуповуючи їх за безцінь, вони грабують Україну, здобуваючи кошти для вербування.

Багатьом із тих, хто погодився піти у військові найманці, не повернутися додому, адже від згоди до винагороди шлях тяжкий і небезпечний. Тим більше, що специфікою тих воєн, на які їх рекрутують, є те, що у військових поразках, у першу чергу, звинувачують «інструкторів». Про це може свідчити трагічний досвід 23-ої мотострілецької дивізії у Закавказзі, частина офіцерів якої, під час розформування і очікування нових призначень, згодилася на участь у вірмено-азербайджанському конфлікті. У кращому разі наймані військовослужбовці залишаються без винагороди, в гіршому — «зникають без вісті», або йдуть під суд «за зраду» за законами військового часу. Не кажучи вже про можливість полону — тоді їх просто знищують, ще й не без катувань, для остраху інших. Багато просто не доживає і до першої платні...

Та, зрештою, усі війни закінчуються (навіть сторічні), і ті з військових найманців, хто вціліє, неодмінно повернуться в Україну (бо ж ностальгія — теж невід'ємний елемент української ментальності). Що робити Українській державі тоді? Адже повернуться вони до нас із власним, притаманним тільки їм, розумінням моралі — людське життя для них варте рівно стільки, скільки платять за те, щоб його обірвати.

Ось чому запобігати цьому треба зараз. З відрами на згарище бігти нічого...

Справа серйозна. І найближчим часом зусиль військової контррозвідки буде явно замало, щоб запобігати вербувальним акціям «бізнесменів смерті». Потрібні невідкладні термінові заходи влади щодо стабілізації соціальних процесів у військовому середовищі, щоб ті, хто звільняється з лав Збройних Сил, тікаючи від злиднів, не опинився в обіймах вербувальників. Необхідна дійова і реальна державна програма соціальної адаптації військових, що звільнилися в запас, їхньої перекваліфікації, набуття ними цивільних професій і, зрозуміло, ефективного використання їхніх сил, знань та умінь в інтересах суспільства.

Олександр **КРАВЧЕНКО,**
керівник підрозділу Головного управління військової контррозвідки Служби безпеки України.

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОХОРОНУ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН

Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з одержанням, використанням, захистом, відчуженням і припиненням дії права на сорти рослин в Україні.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

сорт — це штучно відібрана сукупність рослин у межах одного і того ж ботанічного таксону з притаманними їм біологічними ознаками і властивостями, що характеризують їх спадковість, яка має хоча б одну відмінність від відомих сукупностей рослин того ж ботанічного таксону і може вважатися єдиною з точки зору придатності для відтворення сорту. Категорія сорту — клон, лінія, гібрид, популяція;

насіння — генеративні і вегетативні органи рослин, що використовуються для відтворення сорту;

використання сорту — це виробництво насіння з метою його відчуження, доведення його до посівних кондицій для розмноження, продаж або інше введення в оборот, ввезення з-за кордону, зберігання насіння для зазначених цілей, застосування як батьківської форми для одержання насіння;

Реєстр сортів рослин України — реєстр, до якого занесено сорти, допущені для господарського використання;

Державний реєстр сортів рослин України — реєстр, до якого занесено сорти, права на які охороняються;

запатентований сорт — сорт, на який видано патент;

виключна ліцензія — передача власником патенту або його правонаступником (ліцензіар) права на використання сорту будь-якій особі (ліцензіат), включаючи право продажу ліцензій на сорт третім особам;

невиключна ліцензія — передача власником патенту або його правонаступником права на використання сорту будь-якій особі, за винятком права продажу ліцензій на цей сорт третім особам.

Стаття 2. Об'єкт правової охорони

До об'єкта правової охорони належать майнові та немайнові права автора сорту, власника патенту або ліцензії.

Перелік родів і видів рослин, на сорти яких видаються патенти, визначається Кабінетом Міністрів України.

Стаття 3. Суб'єкти права на сорт

До суб'єктів права на сорти належать громадяни, юридичні особи та їх правонаступники, які мають цивільну правоздатність і дієздатність відповідно до законів України.

Стаття 4. Патент на сорт

Право на сорт охороняється державою і засвідчується патентом.

Патент на сорт засвідчує авторство на сорт і виключне право на його використання.

Строк дії патенту на сорт становить 20 років від дати надходження заявки до Державного патентного відомства України. Для винограду, деревних і плодових культур цей строк становить 30 років. За клопотанням власника патенту строк дії патенту може бути продовжено Державним патентним відомством України, але не більш як на 10 років.

Стаття 5. Державне патентне відомство України

Державне патентне відомство України (далі — Держпатент України) згідно з цим Законом забезпечує державну політику у сфері охорони прав на сорти, приймає до розгляду заявки про видачу патентів на сорти рослин, здійснює їх експертизу і державну реєстрацію, забезпечує офіційну публікацію інформації, видає патенти на сорти та виконує інші функції відповідно до Положення про Державне патентне відомство України, яке затверджує Кабінет Міністрів України.

Держпатент України зобов'язаний після публікацій, передбачених цим Законом, надавати всім заінтересованим особам доступ до патентів на оплатній основі.

Фінансування Держпатенту України здійснюється за рахунок державного бюджету.

Державна комісія України по випробуванню та охороні сортів рослин Міністерства сільського господарства і продовольства України є експертним органом Держпатенту України і підпорядкована йому в питаннях охорони прав на сорти рослин.

Розділ II. ПАТЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ СОРТУ

Стаття 6. Умови патентоспроможності сорту

1. Патент видається на сорт, який є новим та відповідає умовам відмінності, однорідності і стабільності.

2. Сорт вважається новим, якщо на дату надходження заявки про видачу патенту на сорт до Держпатенту України насіння даного сорту не продавалося чи не відчужувалося іншим шляхом автором сорту або його роботодавцем, визначеним згідно з пунктом 3 статті 8 цього Закону, іншим особам для використання сорту:

на території України більше одного року;

на території будь-якої іншої країни для винограду, деревних декоративних, плодових культур та лісових порід більше шести років та більше чотирьох років — для будь-яких інших культур. Ця норма не застосовується до громадян та юридичних осіб іноземних країн, де таку норму не передбачено для громадян та юридичних осіб України.

Щодо сортів тих родів і видів рослин, права на які не охоронялися в Україні, а були занесені до Реєстру сортів рослин України і використовувалися більше строків, зазначених в цьому пункті, то при проведенні експертизи вони вважаються такими, що відповідають умовам новизни. Пріоритет на такий сорт установлюється від дати надходження його на сортовипробування, а строк дії патенту скорочується на період від дати надходження сорту на сортовипробування до дати надходження заявки до Держпатенту України.

3. Сорт відповідає умовам відмінності, якщо він явно відрізняється від будь-якого іншого сорту, загальновідомого на дату надходження заявки до Держпатенту України.

Загальновідомість сорту може бути встановлено за фактом його використання, наявності сорту в офіційних каталогах, довідковому фонді або точним його описом в одній із публікацій або заявці.

Ознаки, що дають змогу визначити відмінні особливості сорту, повинні піддаватися відтворенню і точному опису.

4. Сорт вважається однорідним, якщо з урахуванням особливостей розмноження рослини цього сорту за своїми ознаками є досить однорідними.

5. Сорт відповідає умовам стабільності, якщо його основні ознаки залишаються незмінними після кожного розмноження, а у разі особливого циклу розмноження — в кінці кожного циклу розмноження.

Розділ III. АВТОР СОРТУ І ВЛАСНИК ПАТЕНТУ НА СОРТ

Стаття 7. Автор сорту

Автором сорту визнається громадянин, творчою працею якого цей сорт створено. Якщо сорт створено спільною творчою працею кількох осіб, всі вони визнаються співавторами даного сорту.

Громадяни, які не внесли особистого творчого вкладу в створення сорту, а надали автору (співавторам) лише технічну, організаційну чи матеріальну допомогу або сприяли оформленню матеріалів для одержання права на сорт, не можуть бути авторами сорту.

Авторові (співавторам) сорту належить право авторства, яке є невідчужуваним особистим правом. Авторство на сорт охороняється безстроково.

Стаття 8. Власник патенту на сорт

1. Власником патенту на сорт може бути будь-яка особа відповідно до статті 3 цього Закону.

Патент на сорт видається його автору. Якщо сорт створено у співавторстві, то право на одержання патенту належить всім співавторам.

Якщо декілька осіб створили сорт незалежно одна від одної, то право на одержання патенту на сорт належить тій особі, чия заявка раніше надійшла до Держпатенту України.

2. Право на одержання патенту має будь-яка особа, яка зазначена автором сорту в заявці або в заяві автора про видачу патенту іншій особі, за умови, що заява надійшла до Держпатенту України до прийняття рішення про видачу патенту.

3. Право на одержання патенту має роботодавець, якщо сорт створено працівником — автором сорту при виконанні ним службових обов'язків, конкретного завдання, одержаного працівником від роботодавця. Між зазначеним працівником та роботодавцем повинен бути укладений письмовий договір, що передбачає передачу прав роботодавцю на одержання патенту. У цьому разі автор сорту має право на винагороду, яка визначається умовами договору.

Якщо між автором сорту і роботодавцем не укладено письмового договору про передачу права на одержання патенту або роботодавець порушив суттєві умови договору, то право на одержання патенту залишається за автором.

4. Право на одержання патенту має Фонд винаходів України, якщо автор сорту вказав цей Фонд у заявці або в заяві до прийняття рішення про видачу патенту.

В цьому разі автор сорту має право на винагороду, рівнозначну вигоді, одержаній Фондом винаходів України від використання сорту. Між автором сорту і Фондом винаходів України має бути укладено відповідно письмовий договір.

Стаття 9. Право власника патенту на сорт

1. Використання прав, наданих патентом, здійснюється в межах, передбачених законодавством.

Будь-яка особа не може використовувати запатентований сорт без згоди власника патенту.

2. Право власника патенту не поширюється на правовідносини, пов'язані з використанням запатентованого сорту:

в некомерційних цілях;

в експериментальних цілях;

як вихідного матеріалу для виведення інших сортів;

для товарної переробки або транзитного перевезення.

3. Власник патенту, який є автором сорту, може передати право на патент будь-якому громадянину або юридичній особі, яка стає правонаступником власника патенту.

Якщо власник патенту не є автором сорту, то він може передати право на патент з урахуванням умов, за яких це право було одержано від автора сорту.

Власник патенту або його правонаступник має право передавати будь-якому громадянину або юридичній особі повністю чи частково права, що надаються патентом, на підставі ліцензійного договору. Згідно з цим договором власник патенту (ліцензіар) передає права (виключні або невиключні) на використання сорту іншій особі (ліцензіату), яка бере на себе обов'язки вносити ліцензіару платежі та здійснювати інші дії, передбачені договором.

Договір про передачу права на патент і ліцензійний договір повинні бути зареєстровані в Держпатенті України. Без реєстрації вони вважаються недійсними.

4. Власник патенту (його правонаступник) має право подати до Держпатенту України для офіційного опублікування заяву про надання будь-якому громадянину або юридичній особі відкритої ліцензії. В цьому разі мито за підтримку патенту в дії зменшується на 50 процентів з року, який настає за роком публікації заяви про надання відкритої ліцензії. Якщо ніхто не заявив власнику патенту про свої наміри, щодо використання сорту, він може подати до Держпатенту України письмове повідомлення про відкликання своєї заяви.

Особа (особи), яка бажає придбати відкриту ліцензію, укладає з власником патенту або з його правонаступником договір. Спірні питання щодо умов договору розглядаються в судовому порядку.

Стаття 10. Відчуження права на запатентований сорт

У разі невикористання сорту власником патенту в Україні протягом перших п'яти років, починаючи від дати прийняття рішення про видачу патенту і відмови власника патенту від укладення лі-

(Закінчення на 10-й стор.)

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО ОХОРОНУ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Закон України «Про охорону прав на сорти рослин» ввести в дію з 1 листопада 1993 року.

2. До приведення законодавства у відповідність з Законом України «Про охорону прав на сорти рослин» чинні акти застосовуються в частині, що не суперечить цьому Закону.

3. Встановити, що громадяни та юридичні особи, які мають авторські свідоцтва та свідоцтва колишнього СРСР на сорти рослин, можуть подати заявки на одержання відповідних патентів в Україні.

4. Кабінету Міністрів України до 1 листопада 1993 року:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції про зміни і доповнення законодавчих актів України, що випливають із Закону «Про охорону прав на сорти рослин», та про відповідальність за порушення цього Закону;

привести рішення Уряду України у відповідність із цим Законом;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами і відомствами України їх нормативних актів, що суперечать цьому Закону;

відповідно до компетенції видати правові акти, передбачені цим Законом;

вирішити питання щодо вступу України до Міжнародного союзу по охороні селекційних досягнень.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
21 квітня 1993 року

ЗАКОН УКРАЇНИ

ПРО ОХОРОНУ ПРАВ НА СОРТИ РОСЛИН

(Закінчення. Початок на 9-й стор.).

цензійного договору, особа, яка бажає використовувати сорт, може звернутися до суду із заявою про надання їй примусової невиключної ліцензії.

Розділ IV. ОДЕРЖАННЯ ПАТЕНТУ НА СОРТ

Стаття 11. Подання заявки

1. Будь-який громадянин або юридична особа, яка має право на одержання патенту на сорт згідно зі статтею 3 цього Закону, може подати заявку про видачу патенту до Держпатенту України.

2. Заявка про видачу патенту може бути подана особисто, через довірену особу або патентного повіреного.

Громадяни, які проживають за межами України, або іноземні юридичні особи, що мають постійне місцезнаходження в інших країнах, ведуть справи, пов'язані з одержанням патенту на сорт, через патентних повірених, зареєстрованих в Держпатенті України.

3. Патентними повіреними можуть бути лише громадяни України, які постійно проживають в Україні. Обов'язки і права патентних повірених, порядок їх атестації та реєстрації визначаються Положенням про патентних повірених України, що затверджується Держпатентом України.

Стаття 12. Заявка про видачу патенту на сорт

1. Заявка про видачу патенту на сорт повинна містити:

заяву про видачу патенту на сорт;

опис сорту, що розкриває його ознаки та властивості з повнотою, достатньою для визначення сорту.

До заявки додається документ, що підтверджує сплату встановленого мита або який засвідчує наявність пільг щодо його сплати.

2. Вимоги до документів заявки та порядок її розгляду визначаються Держпатентом України.

3. Заявка подається окремо на кожний сорт.

Стаття 13. Назва сорту

1. У заявці про видачу патенту на сорт зазначається його назва. Вона повинна давати можливість ідентифікувати сорт, не повторювати назви або відрізнятися від назви вже існуючого сорту такого самого або близького ботанічного виду. Назва не може складатися лише з цифр, вводити в оману щодо властивостей, походження та значення сорту, або щодо особи автора сорту, суперечити принципам суспільної моралі.

2. Якщо заявка про видачу патенту на один і той же сорт подається в Україні і в інших державах, то назва сорту повинна бути однакова.

3. Якщо назва сорту не відповідає нормам, встановленим пунктами 1 і 2 цієї статті, то на вимогу Держпатенту України заявник повинен протягом двох місяців запропонувати нову назву.

4. Після одержання патенту на сорт будь-яка особа під час його використання повинна застосовувати таку назву сорту, під якою його занесено до Державного реєстру сортів рослин України.

5. Назву сорту на прохання заявника може бути змінено, але до прийняття рішення про видачу патенту.

Стаття 14. Пріоритет сорту

1. Пріоритет сорту визначається за датою надходження до Держпатенту України заявки, оформленої відповідно до вимог статті 12 цього Закону.

2. Пріоритет може бути встановлено за датою подання першої заявки у державі — учасниці Міжнародної конвенції по охороні селекційних досягнень (конвенційний пріоритет), якщо заявка на сорт надійшла до Держпатенту України протягом 12 місяців від зазначеної дати.

Якщо з незалежних від заявника причин заявка з проханням встановити конвенційний пріоритет не надійшла до Держпатенту України у зазначений строк, то цей строк може бути продовжено, але не більш як на 2 місяці.

Заявник, який бажає скористатися правом конвенційного пріоритету, зобов'язаний вказати про це при поданні заявки або протягом двох місяців від дати надходження заявки до Держпатенту України і додати копію першої заявки, завірену в патентному відомстві, до якого було подано цю заявку.

3. Якщо в процесі експертизи встановлено, що ідентичні сорти мають однакову дату пріоритету, то патент може бути видано за заявкою, у якій доведено більш ранню дату її відправлення до Держпатенту України, а при збігові цих дат — за заявкою, що має більш ранній реєстраційний номер Держпатенту України.

Стаття 15. Експертиза заявки про видачу патенту на сорт

1. Експертиза заявки про видачу патенту на сорт проводиться поетапно протягом трьох років від дати надходження заявки. Держпатент України має право продовжити зазначений строк експертизи.

Експертиза включає формальну експертизу та експертизу заявки на патентоспроможність.

2. Під час проведення експертизи заявник має право:

вносити до матеріалів заявки доповнення, виправлення або уточнення;

особисто, через свою довірену особу або через патентного повіреного брати участь в розгляді питань, що виникають;

знайомитися з результатами експертизи сорту.

3. Будь-яка особа за бажанням може ознайомитися з матеріалами заявки після їх опублікування в офіційному бюлетені.

4. Порядок надання матеріалів експертизи для ознайомлення встановлюється Держпатентом України.

Стаття 16. Формальна експертиза

1. Після надходження заявки до Держпатенту України протягом двох місяців експертний орган проводить формальну експертизу, під час якої перевіряється наявність необхідних документів, дотримання визначених вимог щодо їх оформлення.

2. Додаткові матеріали, що надійшли до заявки на сорт відповідно до пункту 2 статті 15 цього Закону, не повинні змінювати суті заявленого сорту.

Додаткові матеріали змінюють суть заявленого сорту, якщо вони містять ознаки, які не були наведені в первинних матеріалах заявки. Додаткові матеріали, що змінюють суть заявленого сорту, не беруться до уваги під час розгляду заявки і можуть бути оформлені заявником як самостійна заявка.

3. У разі позитивного результату формальної експертизи заявки приймається рішення про подальший її розгляд та встановлюється пріоритет сорту згідно із статтею 14 цього Закону, про що заявнику надсилається письмове повідомлення.

4. Якщо в ході формальної експертизи буде встановлено, що заявку оформлено на сорт, на який не видається патент, то приймається рішення про відмову в подальшому розгляді заявки.

5. У разі незгоди з рішенням, прийнятим за результатами формальної експертизи, заявник може звернутися до Апеляційної ради Держпатенту України. Положення про Апеляційну раду затверджує Держпатент України.

6. Матеріали заявки, прийняті Держпатентом України до розгляду, заявнику не повертаються.

7. Через вісімнадцять місяців від дати надходження заявки і в разі прийняття позитивного рішення за результатами формальної експертизи матеріали щодо заявки публікуються в офіційному бюлетені. Склад матеріалів, що публікуються, визначає Держпатент України.

За клопотанням заявника Держпатент України може опублікувати матеріали щодо заявки раніше зазначеного строку.

Автор сорту має право відмовитися від публікації свого імені в матеріалах щодо заявки.

Стаття 17. Експертиза заявки на патентоспроможність

1. Експертиза заявки на патентоспроможність сорту здійснюється експертним органом Держпатенту України.

2. Якщо під час проведення експертизи заявки встановлено, що сорт не відповідає умовам патентоспроможності, то приймається рішення про відмову у видачі патенту, про що заявнику надсилається письмове повідомлення.

3. У разі незгоди заявника з рішенням про відмову у видачі патенту він може звернутися до Апеляційної ради Держпатенту України.

4. Якщо сорт відповідає умовам патентоспроможності, приймається рішення про видачу патенту.

Стаття 18. Тимчасова охорона прав на сорт

1. Тимчасова охорона права на сорт поширюється на період від дати публікації матеріалів щодо заявки в офіційному бюлетені Держпатенту України до прийняття рішення про видачу патенту і надається в обсязі опублікованого опису сорту.

2. Тимчасова охорона права на сорт вважається такою, що не настала, якщо прийнято рішення про відмову у видачі патенту, можливості оскарження якого вичерпано.

3. Особи, винні в порушенні права власника патенту, визначеного статтею 9 цього Закону, в тому числі за період тимчасової охорони, несуть відповідальність, передбачену законодавством.

Стаття 19. Реєстрація сорту

На підставі позитивного висновку експертного органу щодо патентоспроможності сорту Держпатент України приймає рішення про видачу патенту на сорт та вносить відповідні дані до Державного реєстру сортів рослин України.

Стаття 20. Видача патенту на сорт

1. Видача патенту на сорт проводиться Держпатентом України після занесення сорту до Державного реєстру сортів рослин України в місячний строк від дати одержання документа про сплату відповідного мита. У разі наявності кількох осіб, на ім'я яких заявлено видачу патенту, їм видається один патент.

2. Форму патенту визначає Держпатент України.

3. У виданому патенті на вимогу його власника Держпатент України робить виправлення помилок.

Стаття 21. Публікація інформації про видачу патенту

1. Після прийняття рішення про видачу патенту Держпатент України публікує інформацію в офіційному бюлетені, що містить ім'я автора (співавторів) сорту, назву сорту, його опис та інші відомості за визначенням Держпатенту України.

2. Власник патенту може звернутися до Держпатенту України з клопотанням про виправлення помилок в опублікованій інформації про видачу патенту.

3. Після публікації зазначеної інформації будь-яка особа має право ознайомитися з матеріалами заявки у порядку, визначеному Держпатентом України.

Стаття 22. Відкликання заявки

Заявник має право відкликати заявку не пізніше дати прийняття рішення про видачу патенту.

Стаття 23. Збереження сорту

Власник патенту повинен підтримувати сорт протягом строку дії патенту таким чином, щоб збереглися характерні ознаки та властивості сорту, вказані в його описі на дату встановлення пріоритету.

Розділ V. ПРИПИНЕННЯ ДІЇ ПАТЕНТУ

Стаття 24. Визнання патенту на сорт недійсним

1. Патент на сорт може бути визнаний недійсним повністю або частково у разі:

невідповідності сорту умовам патентоспроможності, визначеним цим Законом;

невірного зазначення в патенті автора (співавторів) сорту або власника патенту.

2. Заперечення проти видачі патенту за підставами, передбаченими пунктом 1 цієї статті, може бути розглянуто Апеляційною радою Держпатенту України в присутності особи, яка подала заперечення.

3. Визнання патенту на сорт недійсним проводиться в судовому порядку.

Стаття 25. Дострокове припинення дії патенту

1. Дія патенту на сорт припиняється достроково:

на підставі заяви, поданої власником патенту до Держпатенту України;

у разі несплати у визначений строк мита за підтримання патенту в дії.

2. Про дострокове припинення дії патенту на сорт Держпатент України публікує інформацію в офіційному бюлетені.

Розділ VI. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА ПОРУШЕННЯ ЗАКОНУ

Стаття 26. Відповідальність за порушення Закону

Особи, винні в порушенні цього Закону, несуть відповідно дисциплінарну, цивільно-правову, адміністративну або кримінальну відповідальність.

Стаття 27. Розв'язання спорів, пов'язаних із застосуванням цього Закону

Спори, пов'язані із застосуванням цього Закону, розв'язуються у порядку, передбаченому законодавством.

Розділ VII. ЗАКЛЮЧНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 28. Використання сортів у виробництві

1. Сорти, права на які в Україні не охороняються, повинні використовуватися тільки після проведення державного сортовипробування і занесення їх до Реєстру сортів рослин України.

Рішення про занесення сорту до Реєстру сортів рослин України приймається на підставі результатів державного сортовипробування і затверджується Кабінетом Міністрів України.

2. Використання сортів, занесених до Реєстру сортів рослин України, повинно проводитись з додержанням положень цього Закону.

Стаття 29. Мито та плата за послуги

За подачу заявки, видачу патенту, підтримання чинності та продовження строку дії патенту справляється державне мито. Розміри мита, строки його сплати, а також підстави для звільнення від сплати мита, зменшення його розміру, або повернення мита визначаються законодавством України.

Перелік інших послуг Держпатенту України, пов'язаних із забезпеченням охорони прав на сорти, та розмір оплати за них визначаються Кабінетом Міністрів України.

Стаття 30. Патентування сорту в іноземних країнах

1. Громадяни або юридичні особи мають право подавати заявки до відповідних служб іноземних країн про видачу охоронних документів на сорти рослин, створені в Україні.

2. До подання заявки про видачу охоронного документа на сорт у відповідні служби іноземних країн заявник зобов'язаний подати на цей сорт заявку до Держпатенту України і повідомити про свій намір.

3. У разі порушення вимог пункту 2 цієї статті заявник або його правонаступник втрачають право на одержання патенту на відповідний сорт в Україні.

Стаття 31. Міжнародні договори

Якщо міжнародним договором України встановлено інші правила, ніж ті, що містяться в цьому Законі, то застосовуються правила міжнародного договору.

Президент України Л. КРАВЧУК

м. Київ
21 квітня 1993 року

ПОСТАНОВА ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО НАДАННЯ СТАТУСУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПАРЛАМЕНТСЬКОЇ БІБЛІОТЕКИ УКРАЇНИ ДЕРЖАВНІЙ БІБЛІОТЕЦІ МІНІСТЕРСТВА КУЛЬТУРИ УКРАЇНИ

Президія Верховної Ради України **постановляє:**

1. Схвалити пропозиції Міністерства культури України, Комісії Верховної Ради України з питань культури та духовного відродження та Секретаріату Верховної Ради України про надання статусу Національної парламентської бібліотеки України Державній бібліотеці Міністерства культури України.

2. Запропонувати Кабінету Міністрів України передбачити необхідні асигнування для розвитку Національної парламентської бібліотеки України за поданням Міністерства культури України та Секретаріату Верховної Ради України за окремою статтею з Державного бюджету.

3. Постанову Президії Верховної Ради України «Про організацію бібліотечного обслуговування народних депутатів України» від 2 березня 1992 року вважати такою, що втратила чинність.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
3 травня 1993 року
№ 3158—XII.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН ДО ДЕРЖАВНОЇ ПРОГРАМИ ПРИВАТИЗАЦІЇ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ЗАТВЕРДЖЕНОЇ ПОСТАНОВОЮ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ «ПРО ДЕРЖАВНУ ПРОГРАМУ ПРИВАТИЗАЦІЇ МАЙНА ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ» ВІД 7 ЛИПНЯ 1992 РОКУ

Верховна Рада України **постановляє:**

Виключити з розділу І частини III Державної програми приватизації майна державних підприємств пункт 2 «Про зміну організаційно-правових форм споживчої кооперації» як такий, що суперечить чинному законодавству.

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
5 травня 1993 року.

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО БАНКИ І БАНКІВСЬКУ ДІЯЛЬНІСТЬ»

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести до Закону України «Про банки і банківську діяльність» (Відомості Верховної Ради УРСР, 1991 р., № 25, ст. 281; Відомості Верховної Ради України 1992 р., № 47, ст. 644) такі зміни і доповнення:

1) у статті 3:

перше речення частини першої викласти в такій редакції:

«Банки можуть виконувати лише такі операції»

У пункті 11 частини першої слово «дорогоцінних» замінити словом «монетарних»;

пункт 16 частини першої викласти в такій редакції:

«здійснення інших операцій з дозволу Національного банку України»;

частину четверту викласти в такій редакції:

«Комерційним банкам забороняється діяльність у сфері матеріального виробництва, торгівлі, страхування. Загальна сума внесків комерційного банку до статутних фондів інших підприємств і організацій не може перевищувати 10 відсотків його власного статутного фонду. При цьому частка комерційного банку в статутному фонді одного підприємства (організації) не може перевищувати 15 відсотків статутного фонду цього підприємства (організації). Комерційний банк вправі мати у власності нерухоме майно загальною вартістю не більше 10 відсотків власного статутного фонду (це обмеження не поширюється на приміщення, в яких розміщуються підрозділи банку, що виконують операції, передбачені статтею 3 цього Закону)»;

доповнити статтю частиною п'ятою такого змісту:

«Здійснення операцій, передбачених пунктами 1, 2, 3, 11 цієї статті, крім банків іншими юридичними особами забороняється, за винятком випадків, визначених законодавчими актами України»;

2) у статті 22 частину другу після слів «громадських фондів» доповнити словами «комерційних банків».

2. Установити, що до банків та інших суб'єктів підприємницької діяльності, які порушують вимоги частин четвертої і п'ятої статті 3 Закону України «Про банки і банківську діяльність», застосовуються фінансові санкції у вигляді стягнення до державного бюджету суми прибутку, одержаного внаслідок цих порушень, а також штрафу у п'ятикратному розмірі вказаної суми.

Стягнення провадяться органами Головної державної податкової інспекції України на підставі актів своїх перевірок, перевірок, проведених Національним банком України, а також іншими уповноваженими на це законом органами.

3. Зобов'язати банки протягом двох місяців, а інших суб'єктів підприємницької діяльності протягом одного місяця з дня набуття чинності цим Декретом привести свою діяльність у відповідність із статтею 3 Закону України «Про банки і банківську діяльність».

4. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО

м. Київ
26 квітня 1993 року
№ 38-93

ДЕКРЕТ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПРО ВНЕСЕННЯ ЗМІН І ДОПОВНЕНЬ ДО ДЕЯКИХ ДЕКРЕТІВ КАБІНЕТУ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ ПРО ПОДАТКИ

Кабінет Міністрів України **постановляє:**

1. Внести зміни і доповнення до таких декретів Кабінету Міністрів України про податки:

1) У Декреті Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян»:

а) частину четверту статті 2 доповнити словами «крім доходів, одержаних від сільськогосподарських підприємств, які визначаються за цінами продажу продукції державі»;

б) у статті 5:

доповнити статтю підпунктами «л», «м», «н», і «о» такого змісту:

«л) суми, одержувані працівниками на відшкодування шкоди, заподіяної їм каліцтвом або іншим ушкодженням здоров'я, пов'язаним з виконанням ними трудових обов'язків, а також у зв'язку із втратою годувальника;

м) суми, одержувані громадянами за здавання ними крові, від інших видів донорства, за здавання грудного молока;

н) вартість путівок на лікування, відпочинок та у дитячі оздоровчі табори, крім туристських і міжнародних;

о) суми, одержувані громадянами від органів статистики за ведення записів сімейних бюджетів»;

підпункт «і» доповнити абзацом такого змісту:

«Суми матеріальної допомоги, включаючи вартість речових призів та подарунків, що надається в інших випадках, у межах дванадцяти мінімальних розмірів заробітної плати на рік включно»;

в) у пункті 4 статті 6:

доповнити пункт підпунктами «д», «е» і «є» такого змісту:

«д) батьків і одного з подружжя військовослужбовців, які загинули чи померли або пропали безвісти при виконанні службових обов'язків;

е) одного з батьків, який виховує інваліда з дитинства, і батьків, які виховують двох і більше інвалідів з дитинства, що проживають разом з ними і потребують постійного догляду;

є) громадян, реабілітованих відповідно до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні».

2. У Декреті Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість»:

а) у пункті 1 статті 5:

у підпункті «з» виключити слова «що здійснюються за рахунок державних капітальних вкладень»;

підпункт «и» викласти в такій редакції:

«и) продукти дитячого харчування та дитяче харчування, що виготовляється молочними кухнями»;

підпункт «і» доповнити словами «учнівські зошити та підручники»;

у підпункті «ї» слова «науково-дослідні і дослідно-конструкторські роботи» замінити словами «науково-дослідні, дослідно-конструкторські та проектно-розвідувальні роботи»;

у підпункті «м» слова «державних лотерейних білетів» замінити словами «лотерейних білетів»;

доповнити пункт підпунктами «с», «т», «у», «ф» і «х» такого змісту:

«с) ритуальні послуги;

т) лікарські засоби та вироби медичного призначення, які реалізуються через аптечні установи;

у) послуги з утримання дітей у дошкільних закладах, що утримуються за рахунок бюджету;

ф) підготовка і перепідготовка кадрів, що здійснюється за рахунок бюджету;

х) послуги міського пасажирського транспорту (крім таксі)»;

б) у пункті 2 статті 6 число «16,67» замінити числом «21,875» і доповнити пункт словами «та за ставкою 16,67 процента до оподатковуваного обороту з реалізації товарів (робіт, послуг) за рахунками у валютах країн СНД»;

в) у статті 7:

абзац другий пункту 2 після слів «власного виробництва» доповнити словами «та переробки власної сільськогосподарської сировини на власних переробних підприємствах, за винятком виробництва спирту, лікеро-горілчаних виробів, виноматеріалів, вина, пива, хутрових шкурок та хутряних виробів»;

у пункті 4 слова «відповідно до підпунктів «е» — «р» замінити словами «відповідно до підпунктів «е» — «х»;

г) у статті 8:

абзац перший пункту 2 викласти у такій редакції:

«Датою здійснення обороту (реалізації товарів, виконання робіт, надання послуг) вважається день надходження коштів на розрахунковий рахунок підприємств»;

д) у тексті Декрету слова «іноземна валюта» у відповідному відмінку замінити словами «вільно конвертована валюта, крім валюти країн СНД» у відповідному відмінку.

3. У Декреті Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 18-92 «Про акцизний збір»:

а) статтю 5 доповнити частиною такого змісту:

«Не підлягає оподаткуванню оборот з реалізації спирту етилового, що використовується на виготовлення лікарських засобів і ветеринарних препаратів, та підакцизних товарів власного виробництва підприємств та організацій агропромислового комплексу при використанні їх для обміну на паливно-мастильні матеріали, ліс, гербіциди, добрива та інші імпортні матеріально-технічні ресурси для сільського господарства»;

б) у тексті Декрету слова «іноземна валюта» у відповідному відмінку замінити словами «вільно конвертована валюта, крім валюти країн СНД» у відповідному відмінку.

4. У статті 4 Декрету Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито»:

пункт 6 доповнити словами «а також пов'язаних з виплатою грошової компенсації, поверненням майна або відшкодуванням його вартості громадянам, реабілітованим відповідно до Закону України «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні»;

доповнити статтю пунктом 35 такого змісту:

«35) державні органи приватизації — за позовами, з якими вони звертаються до суду та арбітражного суду, в усіх справах, пов'язаних із захистом майнових інтересів держави, а також за проведення аукціонів, за операції з цінними паперами».

2. Статтю 7 Закону України «Про Державний бюджет України на 1993 рік» доповнити словами «який не включає податок на добавлену вартість».

3. Зупинити дію:

з 6 січня 1993 року пункту 18 статті 20 Закону України «Про статус і соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи» (Відомості Верховної Ради України, 1992 року № 13, ст. 178; № 37, ст. 543) в частині звільнення від оподаткування доходів, а також пункту 1 статті 21 цього Закону щодо пільги, передбаченої пунктом 18 статті 20;

пункту 3 статті 27 Закону України «Про селянське (фермерське) господарство» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 14, ст. 186);

пункту 3 статті 14 Закону України «Про соціальний і правовий захист військовослужбовців та членів їх сімей» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 15, ст. 190);

частини четвертої статті 19 Закону України «Про пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу в народному господарстві» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 32, ст. 453);

постанови Верховної Ради України від 16 вересня 1992 року «Про розмір податку на добавлену вартість на окремі м'ясні вироби» (Відомості Верховної Ради України, 1992 р., № 40, ст. 593);

на 1993 рік починаючи з 15 квітня пункту 1 статті 6 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 14-92 «Про податок на добавлену вартість».

4. Цей Декрет набуває чинності з дня опублікування.

Прем'єр-міністр України
Л. КУЧМА
Міністр Кабінету Міністрів України
В. ПУСТОВОЙТЕНКО.

м. Київ
30 квітня 1993 року
№ 43—93.

Проект

Вноситься Комісією з питань економічної реформи і управління народним господарством

ЗАКОН УКРАЇНИ «ПРО КОНЦЕСІЇ»

Цей Закон, виходячи з цілей, принципів і положень законів України «Про інвестиційну діяльність» та «Про іноземні інвестиції» визначає особливості концесійної діяльності на території України.

СТАТТЯ 1. Концесія та її мета

1. Концесія — це надання уповноваженим державним органом внутрішньому чи іноземному інвестору за плату та на зумовлений строк виключного права на розробку та використання природних ресурсів і проведення пов'язаної з цим господарської діяльності.

2. Концесії надаються з метою залучення додаткового капіталу для сприяння розвиткові економіки України на основі впровадження новітніх технологій розробки корисних копалин, передового досвіду управління та прискорення інтеграції економіки України у міжнародний розподіл праці.

СТАТТЯ 2. Законодавство України про концесії

1. Відносини, що виникають при здійсненні концесійної діяльності в Україні, регулюються цим Законом та іншими законодавчими актами України.

2. Всі концесійні договори підлягають ратифікації Верховною Радою України.

Варіант 2 пункту 2 статті 2:

«2. У разі коли концесіонером виступає інша держава і міжнародним договором на концесію з нею встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені чинним законодавством України про концесії, такий договір повинен бути ратифікований Верховною Радою України».

СТАТТЯ 3. Об'єкти концесії

1. Об'єктами концесії є:

надра, ліси, води та інші відновлювані та невідновлювані природні ресурси.

При цьому земля, майнові комплекси, що перебувають у державній власності і необхідні концесіонеру для здійснення його діяльності, можуть бути надані концесіонеру на умовах оренди разом з об'єктами концесії і оформлюються окремим договором (угодою).

Земля і майнові комплекси, які не є державною власністю, передаються концесіонеру на умовах оренди чи інших умовах за згодою власника, у відповідності з чинним законодавством України.

2. Концесії не можуть надаватися на об'єкти, використання яких інвесторами може призвести до зниження рівня національної та екологічної безпеки України або завдати шкоди економічним інтересам держави, життю та здоров'ю громадян. Перелік таких об'єктів визначається Кабінетом Міністрів України.

СТАТТЯ 4. Суб'єкти концесії

1. Суб'єктами концесії є державний орган України, що має право надання концесій, та концесіонер.

2. Державним органом, що має право укладання концесійних договорів відповідно до цього Закону, є лише Кабінет Міністрів України.

3. Концесіонерами можуть бути інші держави, міжнародні урядові й неурядові організації, іноземні юридичні та фізичні особи, інші іноземні інвестори, передбачені чинним законодавством України, а також юридичні і фізичні особи України — недержавні власники.

СТАТТЯ 5. Порядок надання концесій

1. Надання концесій здійснюється, виходячи із загальнодержавних інтересів, на умовах конкурсу, за винятком випадків, коли заявку на концесію подано лише одним претендентом.

2. Ініціаторами формування переліку об'єктів, що надаються в концесії, виступають претенденти на концесії та Кабінет Міністрів України.

3. Надання пропозицій про включення конкретних об'єктів до переліку об'єктів, що будуть надаватись у концесії, може здійснюватися як з ініціативи Кабінету Міністрів України, так і з ініціативи претендента на концесію.

4. Кабінет Міністрів України визначає перелік об'єктів, що будуть надаватися в концесії, публікує їх у друкованих виданнях, оголошує конкурс претендентів на концесії і визначає умови та строки його проведення.

5. Процедура визначення концесіонера включає в себе:

— подання претендентами заявок на концесію;

— розгляд заявок;

— проведення конкурсу;

— укладання концесійного договору;

— ратифікація договору.

СТАТТЯ 6. Заявка на концесію

1. Для допущення до конкурсу на концесії претендент безпосередньо або через свого офіційного представника подає заявку державному органу, зазначеному в пункті 2 статті 4 цього Закону.

2. Заявка повинна подаватися окремо на кожен об'єкт концесії.

3. У заявці зазначається:

— юридичне ім'я (фірмова назва), юридичний статус, державна приналежність і реквізити претендента на концесію;

— об'єкт концесії; мета, строки, обсяг і форми діяльності, пов'язані з використанням об'єкта, на який надається концесія, пропоновані умови концесії;

— види, розмір та гарантії інвестицій, що вкладатимуться у діяльність, пов'язану з використанням об'єкта, на який надається концесія.

4. До заявки додаються:

— документ, що підтверджує юридичне ім'я (фірмову назву), юридичний статус і державну приналежність претендента на концесію;

— документ, що засвідчує повноваження офіційного представника претендента, якщо заявка подається через представника;

— документи з аудиторським підтвердженням фінансового стану та розміри капіталу претендента.

5. Результати розгляду заявок мають бути офіційно повідомлені претендентові на концесію не пізніш як за 30 робочих днів з дня їх надходження. У разі згоди в повідомленні вказується пропозиція про підготовку концесійного договору і строки його подання.

СТАТТЯ 7. Особливі умови проведення конкурсу на концесію

1. Конкурс проводиться в два етапи.

2. На першому етапі визначається коло претендентів на концесію.

Причиною недопущення до участі у конкурсі може бути неподання в повному обсязі або в обумовлений строк необхідних документів.

3. В результаті другого етапу конкурсу визначається конкретний концесіонер.

Допущені до другого етапу конкурсу претенденти подають техніко-економічні проекти експлуатації об'єктів концесії, землі і майнових комплексів, гарантії забезпечення екологічної безпеки, пропонують умови оплати концесії та розподілу прибутків і продукції.

4. Кабінет Міністрів перевіряє і оцінює подані документи і визначає переможцем конкурсу того претендента, хто запропонував ліпші умови за сукупністю показників. При необхідності Кабінет Міністрів України може доручити компетентним органам або незалежним організаціям проведення економічної, екологічної або іншої експертизи поданих проектів.

5. З переможцем конкурсу заключається концесійний договір, який вступає в силу після ратифікації його Верховною Радою України.

СТАТТЯ 8. Концесійний договір

1. Концесійний договір — це документ, на підставі якого претендентові надається у користування об'єкт концесії і який регламентує відносини суб'єктів концесії, їх права і обов'язки.

2. Істотними умовами концесійного договору є:

— суб'єкти концесії, їх реквізити;

— характеристика об'єкта концесії (склад і вартість майна);

— предмет і мета концесійної діяльності;

— умови і строки концесії;

— передбачувані обсяги видобутку корисних копалин, виготовленої продукції (робіт, послуг), умови найму і оплати у випадку необхідності іноземної робочої сили і забезпечення її умовами праці і житлом без надання цим працівникам громадянства України;

— валюта платежу, форми, розміри і умови сплати податків та концесійних платежів та порядок їх уточнень в залежності від зміни обставин;

— стан об'єкта, що повертається після закінчення строку концесії;

— порядок проведення контролю за виконанням умов техніко-економічного проекту і концесійного договору та екологічної безпеки;

— визначення правонаступників (спадкоємців) по договору;

— взаємна відповідальність сторін за порушення або невиконання умов договору, арбітраж.

В договорі концесії вказуються встановлені державою квоти видобутку корисних копалин, умови використання інших природних ресурсів і переходу права власності щодо них.

3. За згодою сторін у концесійному договорі передбачаються й інші умови, що не суперечать чинному законодавству України.

4. Загальний строк дії концесійного договору (договорів) по кожному окремому об'єкту із даним концесіонером або його правонаступниками (спадкоємцями) не може перевищувати 99 років.

5. За невиконання або неналежне виконання умов концесійного договору сторони несуть відповідальність, встановлену законодавством України та концесійним договором.

6. Складовою частиною концесійного договору є додатковий договір про оренду землі і майнових комплексів.

7. Концесійний договір підлягає обов'язковому страхуванню.

8. Кабінет Міністрів України у десятиденний строк повідомляє про укладення концесійного договору Верховну Раду України, Міністерство фінансів України та Міністерство статистики України, відповідне міністерство (комітет) за профілем виробничої (видобувної) діяльності, а також Міністерство зовнішніх економічних зв'язків України, якщо концесіонером є інша держава або іноземний інвестор.

9. Концесійний договір підлягає реєстрації в Кабінеті Міністрів України, а також в Міністерстві зовнішніх економічних зв'язків України, якщо концесіонером є інша держава або іноземний інвестор.

10. Якщо концесіонером виступає інша держава, договір реєструється також відповідною міжнародною організацією.

СТАТТЯ 9. Зміна, розірвання, припинення та продовження дії концесійного договору

1. Внесення змін до концесійного договору здійснюється за згодою сторін.

2. Дія концесійного договору припиняється у разі закінчення строку концесії або дострокового розірвання договору за згодою сторін, а також в результаті невиконання сторонами умов договору чи порушення ним законодавства про концесійну діяльність або появи загрози для екологічної безпеки внаслідок діяльності концесіонера, форс-мажорних обставин.

3. Концесіонер-юридична особа повинен негайно повідомляти Кабінет Міністрів України про свою реорганізацію. У разі реорганізації концесіонера-юридичної особи або смерті концесіонера-громадянина їх права та обов'язки у межах укладеного концесійного договору переходять до правонаступника (спадкоємця) при наявності згоди органу, що надав концесію.

4. У разі розірвання концесійного договору або закінчення строку його дії концесіонер зобов'язаний повернути власникові об'єкт концесії та об'єкт оренди на умовах, зазначених у договорах, та в стані, передбаченому техніко-економічним проектом.

5. Після закінчення строку концесії концесіонер має переважне право на заключення нового договору з обмеженнями, передбаченими пунктом 4 статті 8 цього Закону.

СТАТТЯ 10. Гарантії по договору концесії

1. Гарантом з боку України по кожному конкретному договору концесії виступає Українська держава.

2. Якщо концесіонером виступає інша держава, вона видає гарантії Україні щодо зняття з себе імунітету непідсудності по даному договору і зобов'язання по арбітражу у відповідності із законодавством України.

3. У випадку, коли концесіонером є іноземний інвестор, гарантії по договору з ним видаються державою, юрисдикція якої розповсюджується на цього іноземного інвестора.

СТАТТЯ 11. Концесійні платежі

1. Концесійні платежі — це плата, яку вносить концесіонер за право використання об'єктів, що надаються у концесію.

2. Розміри концесійних платежів, строки їх внесення, форма, вид валюти, в якій вони сплачуються, встановлюються концесійним договором.

3. Концесійні платежі встановлюються, як правило, у грошовій формі. За згодою сторін такі платежі можуть встановлюватися у натуральній, грошово-натуральній чи іншій формі.

4. Концесійні платежі уточнюються, якщо у період дії концесійного договору сторонами буде встановлено фактичне збільшення (зменшення) обсягу використання природних ресурсів або зміна їх видів проти зазначених у концесійному договорі, або зміна їх вартості на світовому ринку проти зазначених у концесійному договорі, а також коли зміна вартості пов'язана з інфляцією.

5. Концесійні платежі зараховуються до державного бюджету.

Орендна плата за землю, надану в оренду концесіонеру, зараховується до відповідного місцевого бюджету.

6. Незалежно від результатів підприємницької діяльності, пов'язаної з використанням об'єкта концесії, концесіонер сплачує податки на заробітну плату, відрахування на соціальне страхування та інші обов'язкові платежі, встановлені чинним законодавством України.

СТАТТЯ 12. Права і обов'язки концесіонера

Окрім виконання обов'язків, покладених на концесіонера згідно договору, останній повинен негайно повідомляти про його реорганізацію.

Концесіонер може розпоряджатись на власний розсуд належною йому частиною продукту, визначеною договором, самостійно наймати робочу силу з умовами оплати їх праці не гіршими, ніж це передбачено чинним законодавством України.

СТАТТЯ 13. Організаційно-правові форми діяльності концесіонера

1. Концесіонер вільний у виборі організаційних форм здійснення своєї діяльності.

2. Порядок створення (реорганізації та ліквідації) концесійних підприємств, їхньої діяльності, а також виконання ними договорів (контрактів) про виробничу кооперацію, спільне виробництво та інші види спільної діяльності визначається чинним законодавством України.

СТАТТЯ 14. Ліцензування

Якщо концесіонер здійснює діяльність, що згідно законодавства України підлягає ліцензуванню, це заноситься в умови договору і додаткового ліцензування не потребує. Експортні квоти також заносяться в умови договору і не підлягають ліцензуванню.

СТАТТЯ 15. Право власності за умов концесії

1. Надання об'єктів у концесію не призводить до переходу права власності щодо них до концесіонера.

2. Передача концесіонером майна, одержаного ним у концесію, третім особам не допускається.

3. Концесіонерові належить право власності на виготовлену при здійсненні ним концесійної діяльності продукцію, а також доход (прибуток), одержаний від її реалізації, згідно умов договору.

4. Після закінчення строку концесії додаткове майно та нові об'єкти, споруджені за рахунок концесіонера, а також сума амортизаційного фонду згідно з останнім затвердженим балансом являються власністю концесіонера, якщо інше не передбачено концесійним договором.

5. Концесіонер може повністю або частково викупити майно, яке використовує. Умови, порядок і строки викупу визначаються концесійним договором або додатковою угодою відповідно до законодавчих актів України про приватизацію.

6. Предметом викупу не можуть бути природні ресурси.

7. Концесіонер зобов'язаний забезпечити належне ведення і зберігання технологічної, технічної, геолого-маркшейдерської та іншої документації, що є обов'язковою при проведенні відповідних робіт згідно з чинним законодавством України. Після закінчення строку дії концесійного договору концесіонер передає цю документацію державному органу, що надав концесію.

8. Ризик випадкової загибелі чи пошкодження об'єкта, наданого у концесію, несе концесіонер, якщо інше не встановлено у концесійному договорі.

СТАТТЯ 16. Захист прав концесіонера та концесійне майно

Концесіонерові забезпечується захист його права на передані у концесію об'єкти, на майно, одержане в результаті концесійної діяльності.

СТАТТЯ 17. Відповідальність за невиконання умов концесійного договору

За невиконання зобов'язань, передбачених концесійним договором, у тому числі за зміну або розірвання договору в односторонньому порядку, сторони несуть відповідальність, встановлену законодавчими актами України та договором.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

ПРО ДОПОВНЕННЯ ПОСТАНОВИ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ «ПРО ПОРЯДОК ВВЕДЕННЯ В ДІЮ ЗАКОНУ УКРАЇНИ «ПРО СТАТУС СУДДІВ» ВІД 15 ГРУДНЯ 1992 РОКУ

Верховна Рада України **постановляє:**

Доповнити пункт 3 Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів» від 15 грудня 1992 року частиною другою такого змісту:

«До прийняття Верховною Радою України законів України «Про кваліфікаційні комісії суддів» та «Про атестаційно-дисциплінарні комісії суддів» і введення їх в дію в Україні продовжують діяти кваліфікаційні та дисциплінарні колегії суддів областей, міста Києва та Верховного Суду України, створені відповідно до положень, затверджених указами Президії Верховної Ради Української РСР від 15 грудня 1989 року, порядок призначення суддів арбітражних судів регулюється Законом України «Про арбітражний суд» від 4 червня 1991 року».

Цей Пункт Постанови доповнити частиною третьою такого змісту:

«Зупинити дію частини 2 статті 7 Закону України «Про статус суддів» до 1 січня 1994 року».

Пункт 6 доповнити частиною другою такого змісту:

«Встановити, що при обрахуванні стажу роботи судді арбітражного суду відповідно до пункту І статті 43, пунктів 4, 5 статті 44 Закону України «Про статус суддів» враховується час його попередньої роботи на посаді державного арбітра державного арбітражу, арбітра арбітражного суду».

Голова Верховної Ради України
І. ПЛЮЩ

м. Київ
6 травня 1993 року

ВАМ НУЖНА ОПЕРАТИВНАЯ СВЯЗЬ?

Харьковская производственно-коммерческая фирма «Альтаир» создана в 1992 году и за короткий срок охватила своей деятельностью практически все регионы Украины. Основной профиль - средства связи и копировальная техника.

Как сообщил директор ПКФ «Альтаир» Александр Иванович Коваль наибольшим спросом из средств связи у клиентов фирмы пользуются радиоудлинители телефонных линий КАРТ, радиостанции «Алтай», «Сапфир», «Транспорт».

Радиоудлинитель КАРТ позволяет устанавливать радиотелефонную связь с удаленными и не имеющими проводной телефонной линии производственно-хозяйственными или иными /например, автомобилями/ объектами. Это дает возможность быстро обеспечить телефонной связью те объекты, куда невозможна, либо нецелесообразна прокладка кабеля. Дальность связи - в автомобильном варианте - 30 км, в стационарном - 60 км. Основные потребители: действующие в сельских районах промышленные и сельскохозяйственные производственные структуры, фермерские хозяйства, строительные и геологические организации.

Радиостанции «Алтай» в комплексе с аппаратурой системы «Алтай» позволяют обеспечивать телефонной связью автомобили и предназначены в первую очередь для крупных городов. Радиус действия - 50 км. Основные потребители: коммерческие и управленческие структуры города.

Радиостанции «Сапфир» позволяют развернуть оперативную связь между автомобилями и диспетчерскими пунктами. Имеют цифровое управление, 88 каналов связи и дальность действия 60 км. Основные потребители: автохозяйства, органы МВД.

Радиостанции «Транспорт» являются аналогом применяемых патрулями милиции. Наличие сменных аккумуляторных блоков, надежность в работе делает их незаменимыми в первую очередь для охранных служб.

ПКФ «Альтаир», являясь официальной фирмой-дилером завода-изготовителя, занимается не только продажей его продукции. Фирма оказывает полный комплекс услуг по предпродажной подготовке, монтажу, установке, техническому обслуживанию, гарантийному /1 год/ и послегарантийному ремонту реализуемой техники. Наличие необходимых приборов и аппаратуры, широкого ассортимента запасных частей, высокая квалификация сотрудников фирмы позволяют быстро и качественно выполнять все вышеперечисленные работы. А непосредственная связь с заводом-изготовителем дает возможность ПКФ «Альтаир» устанавливать цены на реализуемую технику и запчасти к ней в 2-3 раза ниже по сравнению с другими фирмами подобного профиля.

ПКФ «Альтаир», думая о своем развитии, работает на перспективу и вкладывает львиную долю своей прибыли в научно-технические и производственные разработки новых систем связи.

АЛЬТАИР ЕЕ ОБЕСПЕЧИТ!

ПРОИЗВОДСТВЕННАЯ ФИРМА "АЛЬТАИР" (0572) 226-526 факс 228-434

" Я знаю от чего бегу, но не знаю, чего ищу ... "
(Монтень)

ПРИВАТБАНК
КОММЕРЧЕСКИЙ БАНК

с 10 мая
процентная ставка
180%
ГОДОВЫХ,
и это не предел!

Депозитный счет в ПРИВАТБАНКЕ это не просто доход - это самый удобный путь к нему.

Вложив свободные средства в ПРИВАТБАНК, Вы гарантируете себе ежедневное начисление дивидендов из расчета 180 % годовых.

Минимальный срок размещения средств - 2 недели.

Возврат средств с начисленными дивидендами по первому требованию клиента в течение 2 дней.

Наш адрес : 320070, г. Днепропетровск, ул. Серова-Набережная, 5А.
Телефоны : (0562) 78-07-04, 78-06-94.

Филиал банка в Киеве : 252054, г. Киев, ул. Б. Хмельницкого 84.
Телефон : (044) 225-72-87.

Представители ПРИВАТБАНКА :			
	г. Павлоград	(272)	6-30-67
	г. Кривой Рог	(24)	78-84-31, 74-31-16
	г. Луцк	(03322)	5-50-45
	г. Луганск	(0642)	52-53-50
	г. Запорожье	(0612)	57-05-83
	г. Львов	(0322)	72-46-03, 34-51-39

Возможно, это именно то, что Вы ищете!

220600, г.Минск пр.Ф.Скорины,58
Факс:(0172) 31-06-89
Телетайп: 252140 ОЛЬХА
Телефоны:(0172) 334 123, 399 413, 399 482

БЕЛВАР — крупнейшее предприятие по производству радиоизмерительных приборов и электробытовой техники

Предлагаем заключить договора на поставку оптовых партий:

- электродрелей
- электромиксеров
- электромясорубок
- электрошинковок
- электроутюгов
- электрокипятильников
- электрозажигалок
- сервисных осциллографов
- цифровых вольтметров

Приглашаем к сотрудничеству дистрибьютеров и агентов

«БЕРЕГИНЯ»:

Акумулятори — за тиждень і з річною гарантією!

Мале підприємство «Берегиня» пропонує автопідприємствам та власникам автотранспорту автомобільні акумулятори таких марок: 6SC66, 6SC88, 6SK120, 6SE135, 6SE170, 6SE180.

Наші умови сьогодні найвигідніші. Ми виконаємо ваше замовлення за тиждень і беремо придбані вами акумулятори на гарантію протягом року. Крім того, не вимагаємо передоплати.

Чекаємо на ваші замовлення за адресою: Луцьк, вулиця Суворова, 11.

Дзвоніть нам по телефонах: (03322) 2-48-41, 4-72-06, 4-12-31.

Факс: (03322) 4-12-31.

Телетайп: 266141 «Режим».

«Берегиня» потурбується про вас!

ПОНЕДІЛОК

24 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Наше коло.
8.30 Худ. фільм «Злочин стався».
9.50 «ТВ-шанс» — три дні у Вільнюсі.
10.50 Для дітей. «Будиночок-пряничок». Вистава Одеського музично-драматичного театру.
11.50 Док. телефільм «Золоте намисто України. Володимир-Волинський».
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Дитяча мистецька студія.
17.10 Вперше на екрані УТ. Док. телефільм «Молитва до сонця».
17.30 Ту-ту кафе.
18.00 Фільм-балет «Загибель трояндн».
18.15 Київський шанс. Міжнародний дитячий фестиваль спортивних танців.
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 Творче об'єднання «Громада» представляє: «Понеділок — день важкий», «Ближче до діла», «Добрий знак», «Слід».
20.25 Чарівний промінь.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.35 Худ. фільм «За покликом серця».
22.50 Пектораль.
23.35 Муз. фільм «Мій оркестр «Сакс-хорус».
0.00 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 «Ранок».
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 «Чудеса». Мультфільм.
8.30 День слов'янської писемності і культури.
9.30 Подивись, послухай...
9.50 Мультфільм.
10.00 Фільм — дітям. «Як ми шукали Тишка».
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 Гол.
11.50 День слов'янської писемності і культури.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміксг.
15.10 Блокнот.
15.15 Концерт ансамблю «Верізка».
15.50 Єдиний світ.
16.20 Зоряний час.
17.00 Новини.
17.15 Вечір, присвячений Дню слов'янської писемності і культури.
18.45 Погода.
18.50 Гол.
19.15 Відлуння тижня.
19.40 Вечірня казка.
19.55 Реклама.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телесеріалу «Горячев та інші». 16 серія.
21.10 Закриття Міжнародного Каннського кінофестивалю. «Нова студія» представляє:
21.50 Вибір 2000.
23.00 Новини.
23.20 Монтаж.
23.35 Здрастуйте.
0.15 Прес-експрес.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

9.35 Російська енциклопедія.
9.55 Російська пісня. Співає Т. Петрова.
10.55 «Ціна нареченої». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.20 Реклама.
13.25 «Шинель». Худ. фільм.
14.40 Дозвілля. Друзі наші, кішки.
14.55 Прем'єра док. фільму «Дика природа Америки».
15.25 Там-там новини.
15.40 «Караван». Телеальманах.
16.10 Сотвори добро...
16.55 Мегаполіс.
17.25 Спасіння-911.
18.20 Як нам облаштувати Росію.
18.45 Київська панорама.
19.05 Візитка. Катерина Вороненко.
19.10 Мультфільм.
19.30 СНН.
20.00 Візитка.
20.05 Твої можливості, людино.
20.20 Тільки для чоловіків.
20.50 У світі високої моди.
21.10 Візитка.
21.15 Світло істини.
21.20 Які ми?
21.30 Подробиці. (Студія «РА» м. Харків).
22.10 Дивись. Театральний огляд.
22.25 Візитка.
22.30 СІТ-3.
22.40 Фортуна. Комерційний випуск.
22.50 Джемікс.
23.25 Візитка.
23.30 Худ. фільм «Ціна нареченої».
1.05 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.45 Мультфільми.
13.00 «35 хвилин джазу». Повтор від 22.V.
13.35 Худ. фільм «Пірати Тихого океану». Пригодницький фільм.
19.20 Мультфільми.
19.40 «Краще пізніше, ніж ніколи».
19.50 «1000+1 реклама».
19.55 Худ. фільм «Де знаходиться нофелє?».
21.25 «...І коротке кіно».
21.35 «1000+1 реклама».
21.40 Худ. фільм «Свідок» Гостросюжетний фільм.

ВІВТОРОК

25 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Пектораль.
8.50 Доброго вам здоров'я. Профілактика і лікування онкологічних захворювань.
9.20 Наук.-поп. фільм «Музей Ханенків» («Київнаукфільм»).
9.40 Муз. фільм «Маестро» (органіст А. Котляревський).
10.20 Худ. фільм «За покликом серця».
11.35 Муз. фільм «Мій оркестр «Сакс-хорус».
12.00 УТН.
12.10 Від села до села.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Вулик».
16.40 Освітній канал. «Золоті ворота. Світова література. А. Сент-Екзюпері. «Маленький принц».
17.40 «Ялита». Житлові новобудови Криму.
18.10 Наук.-поп. фільм «І свій шлях широкий...» («Київнаукфільм»).
18.25 Вільний селянин. Голодомор: хроніка злочину. Випуск 1.
19.00 УТН.
19.10 Депутатський канал.
19.45 Перспектива. Карате шоу.
20.15 Вперше на екрані УТ. Телефільм «Останець духу». («Укртелефільм»).
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Україна і світ.
22.05 Вперше на екрані УТ. Худ. фільм «Собачий бенкет».
23.50 Молодіжна студія. «Фантом».
0.35 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

8.40 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.25 «Горячев та інші». Худ. телесеріал. 16 серія.
9.55 «Давай дружити». Мультфільм.
10.00 «Голуба стріла». Худ. телефільм для дітей.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Призначення». Худ. телефільм.
12.45 Прем'єра док. телефільму «Китайська капуста».
13.15 Мультфільми.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Діловий вісник.
14.40 Світ грошей Адама Сміта.
15.10 Блокнот.
15.15 Поетичний альбом.
15.40 Наш музичний клуб.
16.20 Прем'єра мультфільму «Літаючий будинок». 10 серія.
17.00 Новини.
17.25 Телеканал «Останкіно» представляє програму «Далекий партнер співдружності».
17.55 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.40 Назустріч Московському кінофестивалю.
18.55 Тема.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра телевистави «Я Фейєрбах». Автор — Т. Дорст.
22.10 Музика в ефірі. У перерві — 23.00 Новини.
0.20 Прес-експрес.
0.30 Світ на дозвіллі.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.25 Час ділових людей.
7.55 Мульти-пульти.
8.05 Без ретуші.
9.00 Непізнаний Всесвіт.
9.30 К-2 представляє: «Абзац».
10.20 Рек-тайм.
10.50 Паралелі.
11.05 «Фуфель». Худ. фільм.
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Екзотика.
14.25 Програма «03».
15.00 Телебіржа.
15.30 Там-там новини.
15.45 Студія «Рост». Красні дівиці.
16.15 ТрансРосефір.
17.00 Казки для батьків.
17.30 Наш партнер.
17.45 Велике коло.
18.05 Як нам облаштувати Росію.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.15 Грає А. Винокуров (скрипка).
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 171 серія.
20.15 Кримінальна хроніка тижня.
20.30 Студія «Укртелефільм» представляє: «Від А до Я». Випуск 3-й.
21.10 Рок-фестиваль «Тарас Бульба-92». Презентація.
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Зірки говорять.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Ваше право.
22.45 На сесії ВР Російської Федерації.
23.00 «Від авангарду до наших днів». Музичний фестиваль в Санкт-Петербурзі.
0.00 Концерт джазової музики.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

15.10 Мультфільми.
15.30 Худ. фільм «Герой золотого наконечника». Пригодницький фільм.
17.00 Мультфільми.
17.20 «Київкіно».
17.30 «1000+1 реклама».
17.35 Худ. фільм «Шалені гроші». Комедія.
19.05 «...І коротке кіно».
19.10 «1000+1 реклама».
19.15 Худ. фільм «Тельма та Луїза». Гостросюжетний фільм.

СЕРЕДА

26 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Свічадо.
8.45 Телефільм «Із сяєва років печальних» («Укртелефільм», «Укркінохроніка»).
9.05 Село і люди.
9.50 Ліричний концерт.
10.10 Худ. фільм «Собачий бенкет».
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Телемарафон «Дзвони Чорнобиля». Підсумки.
16.40 Наук.-поп. фільм «Місто на семи горбах». Перший фільм циклу «Київ» («Київнаукфільм»).
17.00 І святе, і грішне. Р. Віктюк.
17.35 Українські гаївки.
17.55 Вільний селянин. Голодомор: хроніка злочину. Випуск 2.
19.00 УТН.
19.10 Акценти.
19.25 СНІД і боротьба з ним.
20.10 За і проти.
20.40 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 «У вінок слави Кобзаревій». Відеорепортаж із Шевченківського свята «В сім'ї вольній, новій...».
23.15 Мультфільми для дорослих.
0.00 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 Ранок.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 «День народження». Мультфільм.
8.25 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.10 Торговий міст.
9.40 У світі тварин (з сурдоперекладом).
10.20 Переполох.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Кримінальний талант». Худ. телефільм. 1 серія.
12.25 «А у тебе є сонце?». Мультфільм.
12.40 Прем'єра док. фільму «Тінь птаха».
13.30 Теніс. Відкритий чемпіонат Франції.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміксг.
15.15 Про грузинську діаспору в Росії.
16.00 Концерт майстрів мистецтв Грузії.
17.00 Новини.
17.20 Остання війна в Грузії.
18.00 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.55 Громадська думка.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Громадська думка.
20.55 Г. Свиридов. Маленький триптих.
21.05 Футбол. Кубок європейських чемпіонів. Фінал. «Олімпік» (Франція) — «Мілан» (Італія).
23.15 Новини.
23.40 Л-клуб.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Ранковий концерт.
8.15 Кабаре «Нісенітниця».
9.10 У Ксюші.
9.40 Дозвілля. Домашній клуб.
9.55 «Від авангарду до наших днів». Музичний фестиваль в Санкт-Петербурзі.
10.55 Вугілля і влада.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 171 серія.
11.55 К. Паустовський. «Повість про життя».
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Програма «03».
13.55 «Я крокую по Москві». Худ. фільм.
15.15 Сигнал.
15.30 Там-там новини.
15.45 Студія «Рост». Тон-лабіринт.
16.15 ТрансРосефір.
17.00 Християнська програма.
17.30 Як нам облаштувати Росію.
17.45 Зоряний дощ.
18.45 Київська панорама.
19.05 «Хіала» інформує.
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 172 серія.
20.15 Сам собі режисер.
20.45 Екран кримінальних повідомлень.
21.00 Студія «Нота бене».
21.55 Реклама.
22.00 Вісті.
22.20 Зірки говорять.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 На святі слов'янської писемності і культури.
22.45 На сесії ВР Російської Федерації.
23.00 «Ролан Гаррос». Тенісний турнір.
23.45 Екзотика.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.00 Мультфільми.
14.15 Худ. фільм «Банкір Маргайя». Індійська мелодрама.
16.35 Відеомузика.
19.25 Мультфільми.
19.40 «1000+1 реклама».
19.45 Худ. фільм «Ідеальний чоловік». Драма.
21.20 Інформаційна програма «Рулетка».
21.35 Худ. фільм «Великий переполох у малому Китаї». Фантастичний бойовик.

ЧЕТВЕР

27 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Худ. фільм «Рання іржа».
9.35 Дивовижний світ природи. Телефільм «Моржі».
10.00 «І мене в сім'ї великій...». Концерт з Міжнародної Шевченківської конференції.
11.25 Мультфільм «Акаїро».
11.45 Фільм-концерт «Відлуння».
12.00 УТН.
16.00 УТН.
16.10 Для дітей. «Вулик».
16.40 Освітній канал. Світова література. Сетон-Томпсон. «Оповідання про тварин». «Живе слово».
17.40 Зустріч у майстерні художника. В. Спиридонова, О. Орябінський.
18.10 Телетехнотека.
18.30 Наук.-поп. фільм «Древо роду». Фільм другий циклу «Київ». («Київнаукфільм»).
19.00 УТН.
19.10 Право. Телерадіоканал.
20.05 «Несподіваний дощ». Телеконкурс шлягеру.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.40 Молодіжна студія. «Гарт».
22.40 Відкриття І Міжнародного конкурсу молодих виконавців української пісні ім. В. Івасюка. У перерві — УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.00 Новини.
5.20 Ранкова гімнастика.
5.30 Ранок.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Мультфільм.
8.30 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
9.15 Футбол. Кубок європейських чемпіонів. Фінал. «Олімпік» (Франція) — «Мілан» (Італія).
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 «Кримінальний талант». Худ. телефільм. 2 серія.
12.45 «Провінційний анекдот». Короткометражний худ. телефільм.
13.20 Саудівська Аравія. Іслам цивілізація. Кінопрограма.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Телеміксг.
15.15 ...До шістнадцяти і старші.
15.55 Передача для дітей (Азербайджан).
16.20 Концерт майстрів мистецтв Азербайджану.
17.00 Новини.
17.20 Шлях до свободи. Азербайджан сьогодні.
18.00 Прем'єра худ. телефільму «Просто Марія».
18.45 Кінопанорама.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Лотто «Мільйон».
21.10 Репортажі ні про що.
21.20 Худ. фільм «Агонія». 1 і 2 серії.
0.25 Прес-експрес.
0.35 Можливо все.

ІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 «Бурда моден» пропонує...
8.25 Студія «Нота бене».
9.25 Сам собі режисер.
9.50 Екзотика.
10.50 Паралелі.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 172 серія.
11.55 К. Паустовський. «Повість про життя».
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 «Оман: ривок у 21 століття».
13.45 XX століття в кадрів і за кадром.
14.30 «Розмова щира на дипломатичному прийомі». Раймонд Паулс у Москві.
15.00 Алгоритми.
15.30 Там-там новини.
15.45 Хроніка національної політики.
16.15 ТрансРосефір.
17.00 Музика крупним планом. Ансамбль «Російська кавалькада».
17.30 М-трест.
17.45 Парламентська година.
18.45 Київська панорама.
19.05 Муз. фільм «Дует, дует».
19.25 Прем'єра худ. телефільму «Санта-Барбара». 173 серія.
20.15 Студія «Укртелефільм» представляє: «Старі марші нової влади».
21.00 Вітчизна моя. Ювілейна програма, присвячена 290-річчю з дня заснування Санкт-Петербурга.
22.00 Вісті.
22.20 Зірки говорять.
22.30 Екран кримінальних повідомлень.
2.40 Вітчизна моя. Продовження ювілейної програми.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

15.20 Мультфільм «Пригоди Марка Твена».
16.35 Худ. фільм «Парашутисти» Пригодницький фільм.
18.05 Мультфільми.
18.30 «1000+1 реклама».
18.35 Худ. фільм «Жінка, що співає». Музичний фільм.
19.55 ...і коротке кіно».
20.00 «1000+1 реклама».
20.05 Худ. фільм «Поліцейський підрозділ». Комедія.

П'ЯТНИЦЯ

28 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

7.00 З сьомої до восьмої.
8.00 Молодіжна студія. «Гарт».
9.05 Наук.-поп. фільм «Акварелі Волошина».
9.25 Музичні зустрічі.
10.25 Мультфільм «Чорний лелека».
10.35 Мистецький салон. Під дахом опери.
11.20 Козацьке коло.
12.10 Телефан.
16.00 УТН.
16.10 Вперше на екрані УТ. Наук.-поп. фільм «Мій сивий старче». Фільм третій циклу «Київ» («Київнаукфільм»).
16.30 В. Винниченко у Франції.
17.00 «Оповідки старого міста». «Закляття мисливців». Балетні мініатюри.
17.30 Криниченька. Концертна програма.
18.00 Міжнародний турнір з боксу.
18.30 «Гіппократ відвернувся».
19.00 УТН.
19.10 Урядовий вісник.
19.30 Чемпіонат України з футболу. «Металіст» — «Дніпро». 2 тайм.
20.15 Молодіжна студія. «Ділові відомості».
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.30 Спорткур'єр.
21.45 Золотослов. Василь Барка. Відеофільм.
22.50 Арт-майдан. Зустріч з А. Солов'яненком. Камерна музика. ТВ-шанс в гостях у «Променя».
0.30 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

5.30 Ранок.
7.45 Фірма гарантує.
8.00 Новини.
8.20 Прем'єра мультфільму «Маленька чарівниця».
9.30 Клуб мандрівників (з сурдоперекладом).
10.20 Америка з М. Таратутою.
11.00 Новини (з сурдоперекладом).
11.20 О. Арбузов. «Винуваті». Фільм-вистава Московського театру ім. Московської Ради.
13.40 Теніс. Відкритий чемпіонат Франції.
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Бридж.
14.50 Бізнес-клас.
15.10 Олеся і компанія.
15.40 Мультфільм.
16.05 Шлях до незалежності. (Вірменія).
16.30 Концерт майстрів мистецтв Вірменії.
17.00 Новини.
17.20 «Обличчя». Портрети сучасної Вірменії.
17.55 Людина і закон.
18.20 Америка з М. Таратутою.
18.45 Поле чудес.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Людина тижня.
20.55 Прем'єра худ. фільму «Привиди у спадщину» (Франція, Іспанія). 2 серія.
«ВІД» представляє:
22.35 Політбюро. В перерві — 23.00 Новини.
23.20 Музобоз.
0.00 Авто-шоу.
0.15 Я майже знаменитий.

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Час ділових людей.
7.55 Телекросворд.
8.25 Вітчизна моя. Ювілейна програма, присвячена 290-річчю з дня заснування Санкт-Петербурга.
9.20 Золота шпора.
9.50 Майстри. Його всі любили. Євген Євстигнеєв.
10.50 Дозвілля. Справа майстра боїться.
11.05 Худ. телефільм «Санта-Барбара». 173 серія.
11.55 Сотвори добро...
12.40 Селянське питання.
13.00 Вісті.
13.25 Ікниця.
13.55 Біла ворона.
14.40 ТрансРосефір.
15.10 Телебіржа.
15.40 Там-там новини.
15.55 Студія «Рост». Музичний клас.
16.25 Мінарет.
16.55 «Зіслані на планету Земля». Худ. фільм. 12 серія.
17.45 Прем'єра телефільму «Вірменська церква». («Укртелефільм», «Укркінохроніка»).
18.35 Телефільм. «Гердан для моєї дружини».
18.45 Київська панорама.
19.05 Зустріч для вас. Естрадна програма.
19.25 «Жертви війни». Худ. фільм.
21.05 Вумеранг. Телешоу.
22.20 Зірки говорять.
22.25 Спортивна карусель.
22.30 Відкритий російський кінофестиваль. Продовження.
22.45 Вечірній салон.
0.15 «Ролан Гаррос». Тенісний турнір.
0.45 Міжнародний турнір з самбо «Меморіал А. Харлампієва».

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

14.00 Мультфільми.
14.20 Худ. фільм «Загибель 31 відділу». Детектив.
16.50 Відеомузика.
19.10 Мультфільми.
19.25 «1000+1 реклама».
19.30 Худ. фільм «Вперед, Франціє!». Комедія.
21.00 Інформаційна програма «Рулетка».
21.10 «1000+1 реклама».
21.15 Худ. фільм «Презумпція невинності». Судова драма.

Футбол

ВІДЛУННЯ ВІЛЬНЮСЬКОЇ ЗУСТРІЧІ

Як відомо, минулого вівторка національна збірна України з футболу здобула першу в своїй історії перемогу. У Вільнюсі, нагадаю, вона взяла гору над збірною Литви — 2:1, яка бере участь у чемпіонаті світу.

Що ж, ця подія втішна для багатьох прихильників українського футболу. Тим більше, що наша команда продемонструвала гру досить високого гатунку. Після матчу, відповідаючи на численні запитання великої групи литовських журналістів, один з тренерів нашого колективу дніпропетровець Микола Павлов назвав трьох найкращих, на його думку, гравців у своїй команді: Сергія Беженара **(капітана), Дми**тра Михайленка і Віктора Леоненка.

Коли поверталися літаком з Вільнюса в Україну, взяв коротенькі інтерв'ю у цих **футболі**стів. Ось як вони прокоментували події на полі вільнюського стадіону «Жальгіріс».

С. Беженар: Матч для нас був досить складний. Суперник, як і ми, молодий і честолюбний. Хлопці з литовської команди хочуть довести, що вони нічим не гірші від тих земляків, котрі виступають у зарубіжних клубах. Але все ж наш успіх цілком закономірний, бо маємо у складі більше класних виконавців, хороших тренерів. Дивного тут не бачу. Адже Україна завжди вела перед у футболі колишнього Союзу. До гри у Вільнюсі нам просто не таланило. Існувало багато оргпроблем. Тепер, гадаю, крига скресла, і великі перемоги неодмінно ще прийдуть. Мені, зрозуміло, приємна схвальна оцінка моїх дій тренерами. Але, якщо відверто, то і моя вина є в пропущеному голі. Найважчими для нас були двадцять останніх хвилин. Ми вистояли. Спасибі нападаючим, які успішно «чіплялися» за м'яча і цим збивали дихання суперникові.

Д. Михайленко: Як не дивно, але нам дуже допоміг «швидкий» гол. Стартова невдача мобілізувала нас, дала змогу перевести гру у вигідне українському колективові русло. Завдяки цьому, відігралися і вийшли вперед. Причому, з цим ми не забарилися. Дуже радію, що причетний до історичної перемоги нашої збірної.

В. Леоненко: Мої товариші вже говорили про перевагу в першому таймі. Справді, ми були помітно сильнішими. Однак віддали багато сил і через це поступилися ініціативою суперникові після перерви.

— Ну, а ваш гол Мартінкенас, мабуть, пропустив по дружбі?..

— Не жартуйте. Яка дружба може бути, коли граєш у різних командах? Втім, Вальдаса звинувачувати нічого. Він потрапив у становище, з якого виходу не знайшло б багато воротарів. Дива не сталося. Мав достатньо часу, щоб прийняти рішення і здійснити його...

Тепер наша головна команда, як повідомив її наставник Олег Базилевич, збереться разом по завершенні сезону в Україні.

А на закінчення скажу слова подяки на адресу ФК «Дніпро» (Дніпропетровськ), його тренерів Миколи Павлова, Ігоря Ємця, всіх працівників тренувальної бази, водіїв, які забезпечили якісну підготовку збірної. А ще спасибі генеральному директорові ВО «Південний машинобудівний завод» Юрію Алексєєву, його заступникові Рудольфу Жуковському. Вони виділили літак, на якому футболісти збірної України дісталися до Вільнюса і назад до Дніпропетровська. Як бачимо, це саме ті люди, котрі реально роблять вагомі внески у зміцнення футболу в нашій державі.

Віктор БРАНИЦЬКИЙ.

Дніпропетровськ — Вільнюс — Київ.

З ПОТОКУ ПОВІДОМЛЕНЬ

ФУТБОЛ. Молдова — Україна. 1:1. Товариський матч олімпійських збірних. Гол у гостей забив харків'янин Пушкуца.

Колишній тренер «Металіста» Леонід Ткаченко ось вже два тури очолює одного з лідерів першої ліги — клуб «Темп» (Шепетівка).

Першість країни. Друга ліга. 27 тур. «Дружба» — «Металург». — 1:0, «Азовець» — «Явір» — 1:3, «Дніпро» — «Зірка» — 1:0, «ЗС—Оріяна» — «Чорноморець-2» — 1:0, «Титан» — «Галичина» — 2:0, «Меліоратор» — «Дністер» — 3:1, «Чайка» — «Хімік» — 1:1, «Таврія» — «Газовик» — 0:1.

Кікбоксинг

ПОПЕРЕДУ БАГАТО ЦІКАВОГО

Всеукраїнська рада кікбоксингу провела брифінг для журналістів. Її президент Андрій Чистов поділився планами на весняно-літній період. Зокрема, на турнір до ПАР вилетіли наші професіонали киянин Віталій Хоруженко та Володимир Анохін з Нижнього Тагіла. У тій далекій країні вони поміряються силами відповідно з англійцем Біллом Кларком і добре відомим київській публіці південноамериканцем Клінтоном Мерчантом. А наприкінці травня любителів з ВРК чекає випробування на міжнародних змаганнях в Австрії.

Чимало захоплюючих поєдинків буде і влітку. Наші «профі» стануть учасниками турнірів у Києві, потім поїдуть у Канаду та Італію, а любителі — в Нідерланди. Заплановано також рейтингові професіональні бої за участю спортсменів Всеєвразійської федерації кікбоксингу у США.

А найцікавіше відбудеться у період з 1 по 8 серпня. У цей час при підтримці комерційно-консультативного центру «Славутич» буде організовано справжнє спортивне шоу за участю зірок світового кікбоксингу та збірних Євразії і Таїланду. Змагання пройдуть у Київському палаці спорту, на протичовновому крейсері «Москва», що стоїть на рейді в Севастополі, і в Катеринбурзі. Від нашої збірної виступлять добре відомі широкому колу болільників Віталій Кличко, Валерій Хоруженко та Володимир Анохін. Як почесні гості запрошені чемпіони світу з карате, голлівудські актори Чак Норріс та Боб Уолл. Телевізійна трансляція турнірів вестиметься на багато країн світу.

СУБОТА

29 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 Телефільм «Незавершений автопортрет. Георгій Нарбут».
9.00 До уваги шкіл. Випускний екзамен (диктант) в 11 класі з державної, російської та інших національних мов.
9.10 Ваш вихід. Таланти і меценати.
10.10 Колиска. Сподівання дитини.
10.50 На телеекрані — національна оперна класика. М Лисенко. «Наталка Полтавка».
13.10 Доброго вам здоров'я. Відповіді на листи.
13.40 Для маленької компанії.
14.30 Вервиця. Свято Вознесіння.
15.00 УТН.
15.10 Еники-беники.
15.40 З концертів міжнародного фестивалю «П'ять столиць».
16.00 Клас-юніор-бізнес.
17.00 Наше коло.
17.30 Надвечір'я.
18.30 Клуб 700. Міжнародна християнська програма.
19.00 УТН.
19.10 Хроніка МВС.
19.25 Всесвітній спортивний огляд «Жіллетт».
20.00 Вікно в Америку. Спільна програма «Голосу Америки» і телекомпанії «Уорлднет».
20.30 Рідна мова.
20.45 На добраніч, діти.
21.00 УТН.
21.35 Плеяда.
22.35 Худ. фільм «Червоний камінь».
23.50 Концерт у старовинному парку.
0.10 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.15 Новини.
6.35 Ранкова гімнастика.
6.55 Суботній ранок ділової людини.
7.40 Спорт-шанс.
8.10 «Марафон-15» — малятам.
8.40 Ельдорадо.
9.10 Автограф по суботах.
9.40 Авіакосмічний салон.
9.55 Студія «Око». Прем'єра док. телефільму «Недаром помнит вся Россия...».
10.45 Музичний кіоск.
11.15 Служіння муз не терпить суєти.
11.45 Валет на Пушкінській.
12.15 Технодром.
12.30 Фільми режисера Г. Панфілова. «Початок».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.25 Прем'єра мультфільму «Принц і русалочка».
15.00 Русь, що зникає. Пам'яті художника П. Коріна.
15.30 Спортивна програма «Ультра-сі».
16.10 «Червоний квадрат».
16.50 Актори, актори, актори.
17.25 Музична мозаїка.
17.35 Щасливий випадок.
18.35 Прем'єра худ. телефільму «Останні дні Помпеї». 4 серія.
19.40 Вечірня казка.
20.00 Новини.
20.40 Прем'єра худ. телефільму «Останні дні Помпеї». 5 серія.
21.20 Студія «Резонанс» представляє.
21.45 Під знаком зодіаку. Близнюки. У перерві — 23.00 Новини, Погода. Нічні пристрасті.
23.50 Пограбування по...
0.15 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Коло вогню». (США).

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

13.40 Мультфільм.
13.50 Худ. фільм «Міські піжони». Комедія.
15.40 Музична пауза.
18.35 Мультфільми.
18.50 «35 хвилин джазу».
19.25 «1000+1 реклама».
19.30 Худ. фільм «Стеження». Пригодницька комедія.
21.20 Інформаційна програма «Рулетка».
21.30 «1000+1 реклама».
21.35 Худ. фільм «Лев пустелі». Пригодницький фільм.

НЕДІЛЯ

30 ТРАВНЯ

І ПРОГРАМА УТ

8.00 УТН.
8.10 Ритмічна гімнастика.
8.30 У неділю вранці.
9.35 Ескіз. Музична програма.
10.05 «Київ-місто». Телевистава.
11.15 Вперше на екрані УТ. Наук.-поп. фільм «Святий Київ наш великий». Фільм четвертий циклу «Київ» («Київнаукфільм»).
11.35 Худ. телефільм «Д'Артаньян і три мушкетери». 1 серія.
13.00 Кінопроба. Телегра.
14.00 Зичимо щастя.
15.00 УТН.
15.10 Село і люди.
15.55 На варті.
16.40 «Свідки». Відеофільм, присвячений Києву.
17.00 Павло Зібров у муз. фільмі «Спогад».
17.15 Канал «Д».
18.15 Свічадо.
19.00 Кубок України з футболу. Фінал. «Динамо» — «Карпати». У перерві — УТН.
20.45 Мультфільм «Літаючий будинок». 22 серія.
21.15 УТН.

І КАНАЛ «ОСТАНКІНО»

6.45 Тираж «Спортлото».
7.00 Година сили духу.
8.00 Центр.
8.30 З ранку раненько. Прем'єра мультфільму «Денвер — останній з динозаврів».
9.00 Доки всі вдома.
9.30 Ранкова зірка.
10.20 Теніс. Відкритий чемпіонат Франції.
10.50 Військове ревю.
11.45 Прем'єра телефільму для дітей «Пригоди Чорного Красунчика».
12.10 Під знаком «Пі».
13.00 Прем'єра мультфільму «Піф і Геркулес».
13.10 Прем'єра док. фільму «Підводна одіссея команди Кусто».
14.00 Новини (з сурдоперекладом).
14.20 Діалог у прямому ефірі.
15.00 Клуб мандрівників.
16.00 Прем'єра мультфільмів «Каспер і його друзі». «Справжні мисливці за привидами».
16.50 Панорама.
17.30 Телелоція.
17.45 Новини.
18.00 Променад у Маріїнському.
18.50 Вперше на телеекрані. Худ. фільм «Кільце».
20.15 Парад фестивалів.
21.00 Підсумки.
21.45 Спортивний уїк-енд.
22.00 Нині. Релігійна програма.
23.00 Новини.
23.25 Максима.
0.05 Інтерданс-шоу «Зоряний експрес».

ІІ ПРОГРАМА УТ, ІІІ ПРОГРАМА УТ, КАНАЛ «РОСІЯ»

7.00 Вісті.
7.25 Мульти-пульти.
7.55 Джерела.
8.25 Студія «Рост».
8.55 Ностальгійні посиденьки.
9.20 Програма «Ключ».
9.50 Повернення.
10.10 Ати-бати...
10.40 Кіпрас Мажейка. Репортажі з Південної Африки.
11.10 Музей кіно. «Катька — паперовий ранет». Худ. фільм.
12.40 Шість соток.
13.00 Вісті.
13.20 Не вирубати...
13.35 Кращі ігри НБА.
14.35 Російська енциклопедія «Борис Пастернак. Друге народження».
15.20 Познер і Донах'ю.
15.50 У світі тварин.
16.50 «Нові пригоди Вінні-Пуха». «Чорний плащ». Мультфільми.
17.45 Золотий фонд України. Концерт Д. Петриненко і К. Огневого.
18.30 Обличчям до столиці.
19.00 Візитка. Олена Косяченко.
19.05 Мультфільм.
19.30 СНН.
20.00 Візитка.
20.05 Сиди і дивись.
20.15 Чорним по білому. Огляд преси.
20.20 Мої друзі.
20.50 Візитка.
20.55 Худ. фільм «Сеньйорита». 3, 4 серії.
21.55 Вечір з «Роксоланою».
22.25 Візитка.
22.30 СІТ-3.
22.40 Привіт-шоу.
23.00 Світська хроніка. Зустріч з Мадонною.
23.15 Візитка.
23.20 СІТ-3.

СТУДІЯ ПРОГРАМ «ТЕТ-А-ТЕТ»

12.25 Мультфільм «Таємниця мешканців Місяця».
13.40 Худ. фільм «Шанс». Фантастична комедія.
20.20 «КВН» по-українськи.
21.00 Інформаційна програма «Рулетка».
21.10 «1000+1 реклама».
21.15 Худ. фільм «Приречений на самотність». Гостросюжетний фільм.

ГОЛОС УКРАЇНИ

ЗАСНОВНИК — ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО

Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (в. о. заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), І. ГРУШКО, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, Б. СИДОРЕНКО (заст. головного редактора), А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-89-61; 441-89-46; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.

⊙ Рукописів не повертаємо.

⊙ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.

☆ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.

☆ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 845793

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Зам. 0311093.

1, 3, 6, 7 сторінки набрано і зверстано в комп'ютерному центрі «Голосу України».